No 2682 Zaterdag 27 Juli 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Het Kiesrecht op Curaçao.

In het in de laatste weken door ons gepubliceerde beginselprogram van de R. K. Staatspartij wordt voor de gebiedsdelen buiten Europa als eis gesteld een verdere doorvoering van staatkundige zelfstandigheid binnen het staatsverband onder leiding van Nederland.

Als middel voor die staatkundige zelfstandigheid wordt door hetzelfde program aangewezen, een staatkundige medezeggingsschap van een in vrijheid gekozen volksvertegenwoordiging.

Onze Nederlandse antillen hadden tot nog toe geen kiesrecht voor het vertegenwoordigend lichaam. De nieuwe staatsregeling echter volgens het aanhangige wetsontwerp voorziet in (gedeeltelijk) gekozen staten colleges.

Wanneer we weten hoe onze Nederlandse kieswet opgebouwd op een ondervinding van een eeuw nog steeds aan veranderingen onderhevig is en thans ondanks alle wijzigingen nog niet tot tevredenheid stemt, dan zal men begrijpen dat een dergelijke wet een der moeilijkste problemen is.

Aan het kiesrecht in onze west heeft de Hr. Menkman enkele artikelen gewijd in „Onze Overzeesche Gewesten" het bijblad van de Avondpost.

Begrijpelijkerwijze is dit schrijven niet zonder critiek. Alleen echter op het positieve gedeelte voornamelijk willen wij de aandacht vestigen van onze lezers.

Wij citeren hier verder uit het artikel van de Hr. Menkman: Het nieuwe wetsontwerp wil uitdrukkelijk het kiesrecht tot mannelijke Nederlandse onderdanen beperken en geen verkiesbaarheid (noch benoembaarheid) voor de vertegenwoordigende lichamen verlenen aan wie geen kiezers zijn; in Suriname en Curaçao dus voor **de vrouwen noch actief, noch passief** kiesrecht, terwijl in de Indische Volksraad juist onlangs de vrouw haar intrede gedaan heeft.

Als innovatie wordt, naast censuskiesrecht, thans ook capaciteitskiesrecht voor de beide Amerikaanse gebiedsdelen voorgesteld.

Van algemeen kiesrecht zijn deze gewesten nog ver af, van algemeen mannenkiesrecht eveneens. Het kiesrecht zal beperkt worden tot mannen die aan zekere eisen van welstand en geschiktheid voldoen.

Welstand, blijkens het betalen van belasting, was tot dusver het enig criterium voor het toekennen van kiesbevoegdheid in Suriname, terwijl in Curaçao, waar de algemene welvaart — voor zover dan het aantal belastingbetalers een maatstaf is — zoveel hoger is, thans voor het eerst een kiezerscorps zal moeten worden gevormd. Hoewel in Suriname de verplichting tot het betalen van inkomstenbelasting reeds bij een inkomen van 500 gulden (na aftrek ener zekere vermindering in geval van kinderen) en in Curaçao pas bij een inkomen van 900 gulden (zonder aftrek) aanvangt en de bevolking van eerstgenoemd gewest op 31 Dec. 1932 158.194 zielen telde, in het laatstgenoemde op dezelfde datum slechts 75.372, werden in Curaçao voor het fiscale jaar 1932/1933 10809 natuurlijke personen in de inkomstenbelasting aangeslagen, in Suriname in 1932 6745 en in 1933 6015. Het element der belastingbetalers leverde in Suriname in de jaren 1924/33 gemiddeld nog geen 1200 kiezers op; bij gelijke eisen zou Curaçao met een half zo grote bevolking, een ettelijke malen zo sterk kiezerscorps hebben als Suriname.

De Hr. Menkman meent het te moeten afkeuren, dat men het oude, in 1901 als ondeugdelijk prijsgegeven systeem der benoeming van een deel der leden weder in Suriname wil invoeren en er Curaçao, waar een naar evenredigheid veel groter deel der bevolking, volgens het welstandscriterium, kiesrijp is, mede begiftigen. Volgens het aanhangige voorstel zal uitsluitend de inkomstenbelasting in aanmerking komen en zullen de kiesreglementen geen hogere minima mogen stellen dan een jaarlijks inkomen van 1000 gulden voor Suriname en 1500 gulden voor Curaçao. Volgens de thans geldende tarieven wordt in Suriname over een inkomen van 1000-1050 gulden (c.q. na kinderaftrek) *f* 17.25 betaald, in Curaçao over een inkomen van 1500 gulden (zonder aftrek) *f* 14.50. Er is dus rekening gehouden met de tarieven; blijkbaar heeft men gemeend dat, wanneer het tarief zo laag is, het belastbaar inkomen hoger zijn moet, terwijl toch inderdaad het inkomen zelf een betere welstandsmeter is, dan de belasting welke, krachtens een min of meer wisselvallig tarief, over dat inkomen betaald moet worden.

Het vaststellen van kiesreglementen is „interne aangelegenheid", d.w.z. dat het behoort tot de competentie van den gewestelijken wetgever, zij het dan ook de bedoeling, dat het eerste Curaçaose **kiesreglement bij algemene maatregel van bestuur tot stand zal komen.** Verder zullen landsverordeningen deze materie moeten regelen; met dat al echter kunnen de thans voorgestelde bepalingen zowel betekenen dat men, om kiezer te zijn, in Curaçao, een hoger inkomen moet hebben dan in Suriname, als dat men in het ene gewest ongeveer evenveel belasting moet betalen als in het andere, om het kiesrecht deelachtig te worden."

„Eigenaardig is, aldus de Hr. Menkman, dat in Curaçao niet overal de inkomens belastbaar zijn. Voor de Bovenwindse eilanden heeft men eens, in een onbewaakt ogenblik, het zonderlinge besluit genomen, nagenoeg alle belastingen af te schaffen; gelukkig is men later in zover tot inkeer gekomen, dat men invoerrechten en accijnzen heeft laten bestaan. De vrijstelling van inkomstenbelasting evenwel is gehandhaafd, zodat iemand met een inkomen van 900 gulden of meer (een ambtenaar b.v.) over dat inkomen wèl belasting betaald wanneer hij op een der Benedenwindse, maar niet wanneer hij op een der Bovenwindse eilanden gevestigd is.

De consequentie, dat de Bovenwinders nu ook van het kiesrecht uitgesloten zouden zijn, heeft men niet aanvaard. Op de Bovenwindse eilanden zal kiezer zijn hij, die onroerend goed bezit van een zekere waarde, welke op St. Maarten niet lager dan 500 gulden, op de beide andere eilanden niet lager dan 300 gulden zal mogen zijn. Wie geen land of huizen bezit zal dus op de Bovenwindse eilanden slechts kiezer kunnen zijn, wanneer hij voldoet aan de eisen van „verstandelijke ontwikkeling" **waarvan nog niemand weet hoever zij gaan zullen."**

Het invoeren van capaciteitskiesrecht, schrijft de Hr. Menkman in Suriname en Curaçao lijkt belangrijker dan het is. Een man van 25 jaar, Nederlands onderdaan, die geen inkomen heeft van 1000 gulden per jaar in Suriname, of 1500 gulden in Curaçao, maar wèl aan de eisen voldoet van verstandelijke ontwikkeling, welke aan de Regering voor ogen staan (hoger ontwikkeling dan gewoon lager onderwijs verschaft', zal wel een rara avis zijn. (De Hr. Menkman denkt hier o.a. niet aan de 20 niet gesalarieerde R.K. geestelijken.) Het capaciteitskiesrecht zal, in het stelsel der ontwerpen staatsregelingen, practisch slechts betekenis hebben voor de Bovenwindse eilanden, Mits als kenmerk van geschiktheid ook zal gelden het bekleden van een zekere functie.

Meer algemene betekenis zou het capaciteitskiesrecht pas krijgen, wanneer het kiezerscorps uit mannen en vrouwen zou kunnen bestaan; gehuwde vrouwen zonder eigen inkomsten van het vereiste bedrag, zouden dan een kans meer krijgen. Van meer belang dan het capaciteitskiesrecht zou voor Suriname en Curaçao zijn het kiesrecht voor niet gehuwde vrouwen, als thans voor de mannen gesteld. Niet alleen dat het een onbillijkheid is, onderwijzeressen, verpleegsters, verloskundigen, ambtenaressen, enz. alleen op grond harer sexe uit te sluiten, maar het gehalte der kiezers zou er bij winnen, wanneer zij mede opgenomen werden.

Suriname is territoriaal een eenheid, Curaçao echter bestaat uit zes eilanden; de Regering laat zich in de toelichting op de ontworpen staatsregelingen over dit verschil niet uit. Tot dusver was er geen sprake van iets anders, dan dat de Curaçaose raadsleden, ieder voor zich, de belangen van het gehele gewest te behartigen hebben en in de nieuwe voorstellen is geen andere gedachte tot uiting gekomen.

Aangenomen mag worden, dat bij het ontwerpen der nieuwe staatsregelingen niet gedacht is aan evenredige vertegenwoordiging, noch naar de partijen, noch territoriaal; dat dienaangaande in de toelichting niet gezegd wordt (bij landsverordening zal alles geregeld worden „wat verder het kiesrecht en de wijze van verkiezing betreft") is toch ten aanzien van Curaçao — waar iets geheel nieuws ingevoerd wordt — wel wat erg sober. Van 10809 personen, voor 1932/33 in Curaçao in de inkomstenbelasting aangeslagen, waren 7397 op Aruba en 100 op Bonaire. Op de Bovenwindse eilanden niet één en hoeveel kiezers uit anderen hoofde aldaar te verwachten zijn, kan hier niet nagegaan worden. Op twee dier eilanden (St. Maarten en St. Eustatius) is het R.K. deel der bevolking sterk in de minderheid, op Saba overheerst het, hoewel niet in zo sterke mate als op de drie Benedenwindse eilanden.

De regeling van het kiesrecht levert allerlei moeilijkheden op, vooral wat Curaçao betreft. Het is mogelijk, dat nadere toelichting van het wetsontwerp aan het licht zal brengen, dat binnen het kader **van de opzet geen betere oplossing gevonden konden worden dan de voorgestelde.**

Voorshands evenwel lijken de oplossingen niet alle geslaagd.

De komende 10 jaren.

Het „Berliner Tageblatt" mag „gleich geschaltet" zijn, het wijkt toch nog steeds van de overige Duitse pers af.. Zo heeft het blad thans een grote internationale enquête georganiseerd over „de komende tien jaren".

Twee Fransen, drie Engelsen, een Zwitser, een Zweed, een Tsjech en zelfs een Oostenrijker zijn aan het woord en vertellen, wat naar hun mening in de tien komende jaren gebeuren zal.

De redactie van het blad had twee vragen gesteld:

1e. Wat zal het lot van Europa in de komende tien jaren zijn?

2e. Zijt gij van mening, dat de algemene afsluiting der economische grenzen zich in de a.s. tien jaren nog zal verscherpen?

Er zijn verschillende belangwekkende antwoorden binnengekomen.

Louis Bertrand, lid van de Académie Française, antwoordt b.v. Onmiddellijk na de oorlog van 1870 voorspelde Nietzsche voor Europa een lange periode van schokken. Ik geloof, dat wij ons thans in het centrale punt van deze crisis bevinden. Een Frans-Duits conflict wordt waanzin, wanneer het er om gaat, of er morgen nog een Duitse of een Franse natie zal bestaan. De grote strijd van thans **is de strijd van de communistische Internationale tegen alle naties!** Dat is de nieuwe „grote oorlog". Ik constateer, dat slechts Duitsland en Italië zich dit gevaar bewust zijn en de moed hebben zich hiertegen te wapenen. Alleen op Duitsland en Italië heb ik mijn hoop gevestigd.

Wat de tweede vraag betreft, merkt Bertrand op, dat hij in economische dingen niet deskundig is. Dat verhindert hem echter niet, er op te wijzen, dat de financiele internationale „tot zelfs de planeten toe aan zich horig willen maken" en dat een Franse of Duitse regering van de goede wil van de bankiers van Londen of New York afhankelijk is. Hij vindt dit in strijd met elk gezond verstand. Dit schandaal, meent Bertrand, kan niet blijven voortduren.

De tweede Fransman die antwoordt, is de vice-president van de Koloniale Conferentie en van het Koloniaal Instituut te Parijs, de Heer Serruys. Hij antwoordt o.a.: Het lot van Europa op economisch gebied zal gedurende de a.s. jaren afhankelijk zijn van de veiligheid en de vrede op Europa's vasteland. Hij constateert, dat de economische tegenstellingen tussen de volkeren zwakker beginnen te worden. Serruys gelooft echter niet, dat het Europa gelukken zal het prijsniveau van zijn landbouwproducten tot op het peil van de Verenigde Staten, de Britse Dominions en Zuid-Amerika te brengen, de landen, waar, zoals hij dat uitdrukt, de landbouw als het ware groot-industrie is geworden. Serruys wijst dan op het grote verschil in levensstandaard tussen de Verenigde Staten, Engeland en het Europese vasteland en aan de andere kant de landen van het Verre Oosten, waar de arbeidskracht goedkoop is. Maar toch is er een aantal producten, waarvan het prijsverschil kleiner wordt. Serruys gelooft niet aan de terugkeer van een nieuwe liberaal-economische periode in de geest van Adam Smith.

De bekende Engelse schrijver H. G. Wells uit zich aldus:

Ik geloof, dat het hoogst onwaarschijnlijk is, dat het in de Oude Wereld in de komende jaren zonder oorlog zal aflopen. Een moderne oorlog stelt de sociale en economische machinerie op 'n zware proef. Derhalve kan een oorlog tot een sociale wanorde leiden. De gehele wereld zou wel eens een Chinese verwarring kunnen beleven. In zijn jeugd was hij optimistischer! Maar Wells zou Wells niet zijn, wanneer hij niet een oplossing aan de hand deed. Hij gelooft namelijk, dat een dictatuur van vliegers en technici uit die wereld-chaos zou kunnen worden geboren. Een eenheidsfront van vliegers en technici schijnt Wells op het ogenblik een patentgeneesmiddel voor alle politieke en economische kwalen der maatschappij te vinden.

Sir Arthur Salter te Londen, die jarenlang voorzitter van de Financiële Commissie van de Volkenbond was, gelooft, dat er interessante dingen op economisch en financieel gebied in de komende tien jaren zullen gebeuren. Wij gaan, meent hij, een periode van betere economische techniek tegemoet. De regulering door de Staat zal b.v. voor een betere verhouding tussen industrie en landbouw zorgen. Het prijzenraderwerk zal onder regeringscontrole komen en daardoor een beter effect hebben. Op valutagebied ziet Sir Arthur een voorlopige stabilisering tegemoet.

J. B. S. Haldane, hoogleraar in de biologie te Cambridge, noemt het communisme het grote probleem. In de meeste landen van Europa zal de onzekerheid toenemen. De arbeider zal voortdurend voor werkeloosheid hebben te vrezen. Maar aan de andere kant zal de kapitalist steeds voor inflatie bang zijn. Zowel arbeider als kapitalist zien verder de ontwikkeling van de aanvalwapens met angst tegemoet. In de meeste landen zal de levensstandaard naar omlaag gaan. En dit alles zal een goede voedingsbodem voor het communisme zijn. Alleen landen, die ernstig getracht hebben, de levensstandaard op peil te houden, zullen geen communisme hebben te vrezen; die landen zullen dan echter de resultaten van de wetenschap op het gebied der voedselvoorziening der woningindustrie en der andere sociale noodzakelijkheden in praktijk hebben gebracht. Het is moeilijk, meent de professor, in de eerstkomende tien jaren niet aan oorlog te denken hoewel het energiek vasthouden aan de Volkenbond door tenminste twee grootmachten, dit gevaar misschien zal kunnen bezweren. Maar zou er een oorlog komen, dan zou dit de ontbinding van de gehele maatschappelijke orde kunnen betekenen. De toekomst schijnt voor het communisme zeer gunstig, niet tengevolge **van de verdienste van het communisme,** maar omdat de kapitalistische naties slechts door de gedachte aan oorlog en oorlogsvoorbereiding arbeid voor haar volken kunnen vinden. In die tussentijd zullen, naar Haldane gelooft de ontwikkelingsvoorwaarden voor de ontwikkelingsvoorwaarden voor de wetenschap en voor de godsdienst slecht zijn. Summa summarum: de periode der civilisatie gaat over in een heroïek tijdperk. Het is aangenamer, over een heroïk tijdperk te schrijven, dan er in te leven, eindigt de Brit!

Carl J. Burckhardt, hoogleraar in de nieuwe geschiedenis te Genève, vertelt, waarvan de redding van Europa afhangt. Over politiek, meent hij, kan alleen hij iets voorspellen, die die politiek zelf maakt. De economie hangt van de politiek af. Oorlog is geen politiek middel, maar slechts een laatste uitweg. De politiek is weliswaar de kunst, om vooruit te zien, maar zij kan niet van te voren worden berekend. Of Europa aan een catastrophe ontglipt, is slechts van de politieke kunst van zijn staatsmannen afhankelijk. De krachten van de grootmachten matten wederzijds af. Deze afmatting kan tot een economische ontreddering kan wederom een oorlog ontstaan. Oorlog tussen de volkeren van Europa zou de ondergang van ons werelddeel betekenen. Wie de vrede in gevaar brengt, begaat daarom verraad aan de missie van Europa. De politiek heeft derhalve tot taak, het eigen belang te beschermen, maar boven dit eigen belang uit het gemeenschappelijk belang op zedelijk onaanvechtbare wijze te bevorderen. In deze tegenstelling ligt en **levenstaak. In** de overbrugging van deze tegenstelling ligt de redding van Europa en de hoop op een gelukkiger toekomst.

H. v. Euler, de grote Zweedse biochemicus, bezitter van de Nobelprijs, verwacht een machtige ontwikkeling van het sociale, politieke en internationale leven. Hij hoopt, dat door betere kennis en toepassing der grote natuurwetten de verhouding tussen de volken en rassen beter zal worden. De tijd is gekomen voor een nieuwe wetenschap, die aan de biologie grenst, namelijk de leer van het onderzoek der persoonlijkheid; die nieuwe wetenschap zal het mogelijk maken, die intellectueel en moreel uitblinkende mensen te vinden die met hun ideëen leiding aan de wereld zullen kunnen geven.

Dr. Wenzel Schuster in Praag, president van de Böhmische Unionbank, oudminister, verwacht tien jaren van herstel, terwijl eindelijk Hermann Neubacher te Weenen, een bekend industrieel zijn hoop op een economische toenadering tussen Duitsland en Italië gesteld heeft.

De enquête is ongetwijfeld zeer interessant. Het is alleen jammer, dat de verschillende leidende mensen, die hier aan het woord zijn, niet tot dezelfde resultaten komen. Zij spreken elkaar tegen. **En wanneer men de resultaten van de enquête gelezen heeft, is men per saldo nog niet veel verder gekomen. Of het moest zijn, dat wij van de toekomst niets weten. Zelfs niet, wanneer de geestelijke elite van Europa ons voorlicht.**

De ongeluksweek der K. L. M.

De week van 14 tot 20 Juli is voor de K.L.M. wel een der ongelukkigste geweest, tijdens zijn bestaan.

Niet minder dan drie vliegtuigen gingen verloren, de Kwikstaart, de Maraboa en de Gaay. Alleen de Maraboe ging verloren zonder persoonlijke ongelukken. Maar het meest droevige ongeval in dit opzicht was zeker dat van de Gaay.

Zaterdag is dit nieuwe Douglasvliegtuig van de K.L.M. op weg van Milaan naar Amsterdam, wegens slecht weer tegen een bergwand gevlogen in de omgeving van de St. Bernard.

Naar verluidt was de slag vreselijk en het geluid werd overal in de omtrek tegen de bergwanden weerkaatst, er klonk gen ontploffing maar de machine was volkomen verpletterd.

Dertien personen lieten hierbij het leven. Twaalf van de inzittenden werden onmiddellijk gedood, doch het dertiende slachtoffer, een dame, wier lijk men eerst miste, kon men nog levend onder de puinhopen van het verbrande vliegtuig halen, nadat kort na de ramp de Eerste Hulp ter plaatse was verschenen. Helaas overleed ook zij kort daarop.

De passagiers werden bij elkaar getroffen; de meesten hunner waren gedeeltelijk verbrand en zullen waarschijnlijk ogenblikkelijk gedood zijn.

Met uitzondering van den Duitsen passagier Flohr, afkomstig uit Worms, zijn de slachtoffers allen Nederlanders.

De bemanning bestond o.a. uit Van de Vuist, Focke en Aafjes.

De directie der K.L.M. heeft besloten, mede in verband met de verschillende ongelukken van de laatste tijd, het Europese luchtnet te reorganiseren. Men heeft te dien einde onmiddellijk stappen gedaan.

Met ingang van 19 Juli wordt de nachtpostdienst Amsterdam-Keulen geheel geexploiteerd door de Duitse Luft-Hansa en met Duitse piloten bevlogen.

Ter ontlasting van de piloten zal verder de dienst Amsterdam-Praag gedeeltelijk met Tsechische piloten gedaan worden. Deze piloten zijn reeds geheel vertrouwd met het K.L.M.-materiaal. De rest van de bemanning zal zoveel mogelijk uit Nederlanders bestaan.

Tevens is de luchtlijn Amsterdam—Hull—Liverpool Vrijdag opgeheven wegens gebrek aan Nederlandse piloten, en zullen om dezelfde reden de diensten op Parijs en Londen eenmaal per dag minder bevlogen worden.

De K.L.M. heeft nog de Duitse Lufthansa verzocht de dienst op Milaan voorlopig over te nemen; de Nederlandse dienst is stopgezet.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Uit Mexico kwam deze week het korte telegram: „Calles heeft bekend gemaakt, dat hij het politieke leven voor goed vaarwel gezegd heeft.

Omtrent de huidige administratie in Mexico zei hij, dat hij niet zonder toorn er over kan spreken."

Een dergelijk besluit is het gevolg van het slagen van president Lazaro Cardenas om bij de vorming van zijn nieuwe regering, zowel de steun der arbeiders te krijgen, als die van de katholieken, waardoor Mexico weer een sterke regering zou krijgen.

Het feit dus, dat de katholieken thans weer aan de Regering deelnemen, zou er op wijzen, dat er in de godsdienststrijd een belangrijke kentering is gekomen. Want het is toch moeilijk aan te nemen, dat de katholieken in Mexico zich bereid zouden verklaren deel te nemen aan een bewind, dat, zoals de laatste jaren het geval is, een onverzoenlijke strijd zou voeren tegen de Kath. Kerk.

Trouwens deze verwachting klopt ook wel met de gebeurtenissen, die zich de laatste maanden en dagen hebben afgespeeld en die vooral in het licht van bovenstaand telegram wel zeer merkwaardig zijn.

Op 1 December j.l. is nl. de regering Rodriguez, die zich vooral gehaat gemaakt heeft door haar anti-clericale socialistische schoolpolitiek, afgetreden. De maatregelen door dit Kabinet ingevoerd, dat het socialisme op allen scholen moest worden gepropageerd en zelfs de moraal van het vrije huwelijk en de vrije liefde aan de kinderen geleerd moest worden, deed tenslotte de emmer overlopen. En op tal van plaatsen kwam de bevolking, nu het ging om de zielen en de reinheid der kinderen in verzet en bloedige onlusten waren van dit verzet het gevolg, waarvoor tenslotte de regering Rodriguez capituleren moest.

We kregen toen het kabinet van Lazaro Cardenas, dat hoewel het geen enkele katholiek bevatten, toch gebroken had met de felle anti-clericale radicalen en bestond uit gematigde elementen. Vooral de belangrijke portefeuilles ten opzichte van de gespannen binnenlandse toestand, als die van onderwijs en binnenlandse zaken, waren in handen gekomen van mannen, die ook het vertrouwen der katholieken hadden. De hatelijke maatregelen, die zoveel verzet hadden uitgelokt, werden al spoedig verzacht en zelfs ingetrokken en de binnenlandse vrede keerde weer terug.

Het bleek intussen meer en meer, dat de nieuwe regering Cardenas aanstuurde op een verzoening met de katholieke kerk, totdat enkele weken geleden plotseling een telegram kwam, dat de regering Cardenas was afgetreden en de felle anti-

clericaal, de beruchte Calles weer een greep deed naar de macht, waarmee dus heel het verzoeningswerk werd bedreigd. Zeer waarschijnlijk hebben wij hier een nieuwe poging gehad van de socialistische anti-clericale elementen om opnieuw aan de macht te komen en op die wijze hun politiek weer te doen domineren.

Die poging schijnt echter mislukt te zijn, want niet alleen laat de heer Calles publiceren, dat hij zich terug trekt uit de politiek, maar ook blijft de heer Cardenas aan het bewind en is hij er zelfs toe overgegaan, om enkele radicale elementen in zijn kabinet te vervangen door katholieken, nadat hij zeer waarschijnlijk aan deze, enkele belangrijke concessies heeft gedaan.

Blijkbaar hebben de anti-clericalen met deze nieuwe toenadering tot de katholieken op de hoogte, een laatste poging willen wagen hun gezag te herstellen, maar is dit op een mislukking uitgelopen en hebben eindelijk de meer verzoenende elementen in Mexico weer de overhand gekregen.

Dit wil natuurlijk nog niet zeggen, dat heel de strijd tegen de katholieke kerk nu voor goed gelikwideerd is. Maar wel mogen we redelijkerwijze verwachten, dat thans een nieuwe periode voor de Kerk in Mexico aanbreekt.

En we daar een periode afsluiten, die begonnen is, toen de beruchte anti-clericale kerkvervolger Calles tot president van de republiek gekozen was. Dat gebeurde op 28 Sept. 1924 en in Dec. d.o.v. benoemde generaal Calles een der kopstukken van de loge en een fel anti-clericaal generaal Huerta tot minister-president. Toen begon de lijdensweg voor de Kath. Kerk en voor de Kath. bevolking van Mexico. Al heel spoedig kondigde de nieuwe regering een aantal hatelijke wetten tegen de Kerk af, waarvan wel de voornaamste was de inbeslagname van de kerkelijke bezittingen door de Staat. Tegen deze roof en diefstal protesteerde de Pauselijke Nuntius op krachtige en energieke wijze, wat tot gevolg had, dat de betrekkingen met het Vaticaan werden verbroken en de Pauselijke Nuntius op 18 Mei 1926 uit het land werd gezet. Geheel in deze lijn lag natuurlijk ook, dat onmiddellijk daarna betrekkingen met Sovjet Rusland werden aangeknoopt.

Op 4 Juli d.a.v. nam de Kamer de beruchte wet tot confiscatie der kerkelijke goederen en daarmee begon een kerkvervolging zo fel en meedogenloos als de geschiedenis der Kath. Kerk nog maar zelden heeft gekend en waarin vooral de sociaal democratie en de loge, die hier nauw samenwerkten, hun ware gedaanten in de meest stuitenden vormen hebben gedemonstreerd.

Duizenden martelaren zijn daar gevallen en het bloed dezer helden heeft de Mexicaanse grond doordrenkt. Als zovele zaden liggen daar die lijken in de grond en thans schijnt deze oogst eindelijk te rijpen!

Geve God, dat deze verwachting niet beschaamd moge worden en het lijden van de dappere Mexicaanse volk, dat zo moedig stand hield onder de bescherming van de Moeder Gods van Guadeloupe, (aan wie in het begin der Kerkvervolging, geheel Mexico door het Episcopaat werd toegewijd en de Kath. Kerk en het Kath. volk onder haar bijzondere bescherming werd gesteld), gelouterd en versterkt een nieuwe periode van vrede en bloei tegemoet mag gaan.

Zo zal dan ook hier weer het woord van Christus worden verwezenlijkt, dat de poorten der hel, de steenrots van Petrus, de Kerk van Christus, nooit zullen overweldigen.

De crisis in Nederland.

Bij de kamerdebatten betreffende het bezuinigingsontwerp verklaarden de heren Aalberse (R. K.) en Albarda (S.D.A.P.), dat hun fracties tegen een eventuele motie van vertrouwen zullen stemmen.

Naar aanleiding van deze verklaringen schorste Minister Colijn Woensdag de Kamerzitting.

De reeds maanden voorziene kabinetscrisis was gekomen.

Het heeft zeker voor buitenstaanden de indruk gewekt, dat H. M. de Koningin node het Kabinet Colijn liet vertrekken. Berichten die we Vrijdagmorgen uit de radio ontvingen versterkten ons in die overtuiging, vooral ook om de gulden te behouden.

Volgens mededelingen in de telegrammen waren echter het merendeel der Ministers met Colijn vóór aftreden; een minderheid vóór Kabinetsontbinding.

De berichten uit de avondbladen van gisteren laten duidelijk zien, wat het in de laatste dagen nog heeft gespannen. Nog zijn er verschillende onderhandelingen geschied met de R. K. Staatspartij, die aanvankelijk nog wezen op een behoud van het ministerie. Vrijdagmorgen kwam echter het bericht van de ontslagaanvrage van het kabinet, waarbij de mededeling dat de nieuwe kabinetsformateur Aalberse een verklaring aflegde, dat hij de tot nog toe gevolgde monetaire politiek blijft aanhangen.

Omtrent deze verklaring verwachten wij met spanning nadere berichten.

We vinden dit de oplossing. Nieuwe verkiezingen toch hadden zeker de positie van het kabinet Colijn niet versterkt. De S.D.A.P. en de katholieken waren zeker even sterk uit de verkiezingsstrijd gekomen, maar bovendien had het oude Ministerie in de N.S.B. een nieuwe tegenstander gekregen, waardoor de crisis slechts verschoven was, zeer ten nadele o.i. van het algemeen belang.

Wie in het nieuwe ministerie zitting zullen hebben?

We vermoeden dat we Mr. Steenberghe weer zullen terug zien, waarmee dan, op zijn allerminst gezegd, de Regering de tegenstand tegen de devaluatie verlaat, en er zeker zal toe overgaan, indien men geen ander middel meer ziet om de economische toestand te redden. Dat de Kath. Staatspartij door deze crisis een geweldige verantwoording op zich heeft genomen, is zeker, maar zij heeft de gevolgen daarvan voorzien en is bereid de consekwenties te dragen: waarom ze deze zware verantwoording heeft opgenomen, daarover schrijven wij hieronder in „De oorzaak van de crisis".

Intussen blijft het ministerie in functie en zal zijn medewerking verlenen aan de gevolgde politiek, dat is een onwankelbare verdediging van de gulden. Indien het nodig is, zullen er drastische noodmaatregelen genomen worden om de valuta te beschermen tegen aanvallen uit alle kwartieren.

De oorzaak der Crisis.

In de laatste week maakt het Nederlandse schip van staat een crisis door, zoals het sinds de oorlogsjaren niet meer heeft gekend.

Een crisis die te verwachten was en veroorzaakt is door de talmende houding van de Nederlandse regering, die zich niet wist aan te passen aan de met de dag erger wordende economische crisis.

Verlaging der vaste lasten, deflatie, zo heeft het drie jaar lang van de katholieke zijde vooral geklonken, maar Colijn had er geen oren naar, en werd daarom toegejuichd als de man van uit het liberale kamp.

De oppositie werd met de dag sterker en het was dan ook te verwachten, dat met de behandeling van het bezuinigingsontwerp, wat veel te laat kwam en nog onvoldoende was, de crisis komen zou.

Niet de kwestie van de onderwijsbezuinigingen, de opheffingen van de armenraden, het buitenwerking stellen van de warenwet enz. zijn de problemen waarom het in deze crisis ging. Al zou de Regering ten opzichte van deze kwesties, die ieder voor zich natuurlijk grote waarde hebben, belangrijke concessies gedaan hebben, dan zou ze wellicht nog de motie van wantrouwen hebben moeten incasseren.

De vraag, waar het om ging, en die Aalberse dan ook heeft gesteld was deze, of een consequente aanpassingspolitiek, zoals de Regering die thans nog wil, inderdaad nog mogelijk is.

Men heeft al eerder in ons blad kunnen lezen, dat in Kath. Werkgevers kringen een zeer sterke stroming was, welke deze vraag ontkennend beantwoordde.

Van zeer grote betekenis was ook, dat minister Steenberghe deze vraag na rijp beraad en na kennis genomen hebbende van de plannen welke de Regering ten deze opzichte koesterde, tot de overtuiging kwam, dat deze consequente aanpassingspolitiek niet meer mogelijk is. De heer Steenberghe weet beter dan iemand anders, welke plannen het Kabinet op dit gebied koesterde. Het verluidt in bepaalde kringen, dat het Kabinet reeds zes plannen voor een consequente aanpassingspolitiek heeft uitgewerkt, maar telkens op de onuitvoerbaarheid stuitte. Toen heeft de heer Steenberghe gezegd: „dan blijft ons niet anders over, dan een devaluatie".

Ook uit het voorlopig verslag van de Kamer blijkt, dat tegen een doorvoering van de aanpassingspolitiek der Regering grote bezwaren bestonden. De groep, waarvan de heer de Geer aanvoerder is maakte bezwaren tegen een aantasting van de vaste kapitaalslasten en geeft dan nog eerder de voorkeur aan een devaluatie. Anderen wezen er op, dat art. 177 van de Grondwet zich pertinent verzet tegen elke aantasting van het kapitaal der leningen. Langs die weg, zo zeiden zij, kunt ge nooit de aanpassing doorvoeren. Daarmee is dus het stelsel van den nieuwen minister van Econom. Zaken, die een voorstander is van een herwaardering der kapitaalslasten, door ook deze in overeenstemming te brengen met de duurdere gulden, uitgesloten.

Van een aantasting van het kapitaal zou dan geen sprake kunnen zijn. Want men kan toch moeilijk, de houders van spoorwegobligaties dwingen 30% van hun geleend kapitaal te laten vallen, maar de obligatiehouders van staatspapieren ongemoeid laten.

En aantasting alleen van de kapitaalsrente is onvoldoende voor de aanpassing, zo lezen we in het voorlopig verslag, waar de kath. fractie aan het woord is. Trouwens we zijn hier al aan de grens, waar bijv. bij de spoorwegen 'n rente is gegarandeerd à 4%, terwijl de Ned. Bank ter verdediging van de gulden de rente steeds omhoog moet voeren. Daarnaast staan de gemeenten en ook het rijk voor zulke lasten, dat verlaging van de belastingen en van de bedrijfstarieven uitgesloten is. Dus ook deze vaste lasten, die de volkshuishouding in hoge mate drukken en steeds erger drukken, naarmate lonen en salarissen dalen, kunnen niet verlaagd worden.

We stuiten dus bij de zo noodzakelijke verlaging der vaste lasten over heel de linie, op steeds grotere en onoverkomelijke moeilijkheden. Wat een jaar geleden misschien nog mogelijk was geweest, is thans vrijwel uitgesloten. En het voeren van een welvaartspolitiek op dit ogenblik, zonder een verlaging van de vaste lasten is een fictie.

Toen de Regering dan ook beweerde, dat zij het welvaartsprobleem wilde aanpakken, en daarbij niet tegelijk een weg aangaf voor de verlaging van de vaste lasten, kon de katholieke fractie in deze bewering geen vertrouwen hebben. Want het zou een ergerlijk onrecht zijn tegenover hen, wier salarissen en pensioenen thans verminderd worden, indien men straks ook nog over moest gaan tot devaluatie.

Dat in deze omstandigheden, de phalanx, die tot nu toe achter onze huidige monetaire politiek stond, bedenkelijk begon te wankelen, is niet onbegrijpelijk.

Niet omdat men zou gaan inzien, dat een devaluatie te prefereren is boven een deflatie, maar omdat men een deflatiepolitiek niet meer mogelijk achtte en in een devaluatie de enige uitweg zag.

We schrijven dit juist, omdat uit talrijke gesprekken deze week met vooraanstaande personen bleek, dat men de mening had dat de katholieken devaluisten zijn. Men knoopte nog de vriendelijke opmerking er aan vast, dat minister Steenberghe onder de druk der Brabantse fabrikanten tot een devaluatie is overgeslagen en nu de belangen van den kleinen man opoffert aan het kapitalisme, terwijl minister Colijn wordt afgeschilderd als de redder en verdediger van den kleinen man.

Ergerlijker vergissing is moeilijk denkbaar.

Wij kennen in de kath. fractie maar twee mensen, die devaluist zijn, nl. de heren v. d. Weijden en v. Voorst tot Voorst, de andere 26 geven aan een deflatie de voorkeur. Hetzelfde geldt ook voor de Kath. Werkgevers. Dr. Kortenhorst heeft onlangs in het orgaan, de deflatiepolitiek verdedigt boven de devaluatie.

Maar de katholieken kwamen langzamerhand voor de zeer ernstige vraag te staan, of een deflatiepolitiek nog mogelijk is en of we niet van twee kwaden 't minste moeten kiezen en dat is de devaluatie, omdat de halve deflatiepolitiek door haar grote eenzijdigheid een volkomen mislukking werd en ons land verarmde en de werkloosheid ontzettende afmetingen deed aannemen.

Prof. Aalberse heeft onlangs in Genève de deflatiepolitiek verdedigd, boven de devaluatiepolitiek.

Maar twee jaren lang heeft dezelfde leider der katholieke fractie aangedrongen op een verlaging der vaste lasten over heel de linie maar het Kabinte-Colijn is steeds in gebreke gebleven, dit middel toe te passen. Waardoor de Katholieken thans voor de situatie stonden om te zeggen, we kunnen niet meer, wat we gaarne zouden wensen, we moeten dus nu maar wensen, wat we nog krijgen kunnen.

Zo was het probleem, waarvoor Regering en Kamer thans stonden.

Thans moest aan de Regering een soort ultimatum gesteld worden: consekwente verlaging der vaste lasten over heel de linie, of devaluatie.

Het eerste had verre de voorkeur, maar dan moest het nu ook eens werkelijk geschieden en op korte termijn.

Had de Regering daarvoor een aannemelijk plan kunnen ontwikkelen dan was het devaluatiegevaar van de baan geweest, en kon het bezuinigingsontwerp worden aanvaard.

Maar nu de regering dit niet kon, moest men de consequentie wel aanvaarden en het vertrouwen opzeggen.

Maar voortsukkelen en kwakkelen met allerlei kwart of halve maatregelen, waarbij men gewoonlijk ook nog achter de feiten aanloopt, dat ging niet meer.

In de afgelopen maand Mei, was een derde van de Nederlandse arbeidersbevolking werkeloos.

Met het regiem, dat tot deze toestand heeft geleid, moest gebroken worden, wil het Nederlands volk niet geheel ten onder gaan.

De Nederlandse Crisis en de Gulden.

Zoals uit het bovenstaande blijkt staat de huidige crisis in nauw verband met het staan-of-vallen van de gulden.

Volgens de Beursberichten waren Dinsdag de eerste nervouse kentekenen zichtbaar. De Nederlandse Bank ging toen over tot de verhoging van het disconto van 3 tot 6%.

Tengevolge hiervan werd er reeds een bedrag van 50.000.000 gulden ontrokken, waardoor dus ook de buitenlandse speculatie werd beteugeld.

Volgens opgaven van de Nederlandse Bank zijn er behalve de 50.000.000 gulden, die Woensdag afgevloeid zijn, Donderdagmorgen nog 22.000.000 afgevloeid. Het meeste hiervan gaat naar Amerika en Frankrijk.

Het talmen, wat de regering thans doet is funest.

De beurs is er van overtuigd, dat ieder uur van politieke onzekerheid de gulden ernstig verzwakt. Grote bedragen in goud worden in de laatste 48 uur onttrokken aan de voorraad van de circulatiebank.

De Crisis op Curaçao.

Ook op Curaçao deden zich deze week in de bank- en handelswereld de gevolgen van de crisis voelen. De banken hadden een geweldig aantal orders te verwerken, maar wisten het publiek tot kalmte aan te manen en gerust te stellen.

BUITENLAND.

DE EERSTE REIS VAN DE „NORMANDIE".

Een overschot van een millioen frs.

De directeur van de Compagnie Générale Transatlantique, Henri Cangardel, verklaarde onlangs, dat het nieuwe Franse passagiersschip „Normandië" op zijn eerste reis naar New York en terug een winst had gemaakt van een millioen francs.

Italië en Abessinië.

De toestand tussen Italië en Abessinië is nog meer gespannen, naar aanleiding van een rede van de Keizer die gezegd heeft dat men de onafhankelijkheid van Abessinië tot het uiterste zal verdedigen.

Nog steeds zijn de mogendheden in bespreking. Een telegram berichtte echter, dat de conversaties der drie mogendheden te Londen, Parijs en Rome vastgeraakt zijn, door het feit dat alhoewel Engeland de behoefte van Italië om zich uit te breiden inzag, toch geweigerd had hare toestemmnig te geven, dat Italië gehele politieke heerschappij over Ethiopië zou eisen.

Volgens een persgesprek van Mussolini blijven er geen twijfels meer over omtrent een oorlog van Italië met Abessinië. Volgens Mussolini zal deze in October beginnen.

De aanvankelijke vrees dat in een mogelijke oorlog Japan de rol zou gaan spelen van verdediger der gekleurde volken, schijnt overdreven te zijn geweest.

De Godsdienststrijd in Duitsland.

Ondanks de scherpe censuur weten in de laatste weken, berichten de grens te passeren, waarin gesproken wordt over ernstige geloofsvervolgingen; zowel tegen Joden, Protestanten als Katholieken.

Er bestaat geen geestelijke vrijheid meer in het Duitse Rijk, alles moet zijn Nationaal Socialist.

Goering heeft deze dagen een decreet uitgevaardigd, waarin hij zegt:

„Het geloof in God en de godsdienst van katholieke burgers zullen niet worden aangetast", en „wij verlenen zowel de Katholieke als de Protestantse kerk volkomen vrijheid van geloof en van onderwijs. Politiek echter is er slechts één opvatting van de staat in Duitsland bestaanbaar en denkbaar, nl. de nationaal-socialistische idee".

Maar die Nationaal-socialistisch idee, is op tal van punten in flagranten strijd met Gods openbaring en dan geldt het woord. „Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen".

De Pauselijke Nuntius in Duitsland heeft dezer dagen een Nota gericht tot de Regering te Berlijn, waarin krachtig geprotesteerd wordt tegen de vervolging van katholieken en het beknotten der geestelijke vrijheid in het Derde Rijk.

De maatregelen welke in de laatste weken genomen worden, de decreten die worden uitgevaardigd, de vervanging van ambtenaren, die niet anti-godsdienstig genoeg hebben opgetreden, spreken wel van een verscherping van de strijd. De laatste berichten zeggen misschien? Goering spreekt wel van „geen Culturkampf" maar Duitsland zit er midden in en evenals Bismarck, zal ook wel het Nat. Socialisme zijn Canossa gaan. „Gods molens malen langzaam maar fijn".

NEDERLAND.

HULDIGING VAN DER MOLEN

In zijn geboortestad Alkmaar.

Te Alkmaar, de geboortestad van Siem van der Molen, zal de kranige marconist en navigator van de „Snip", na zijn terugkeer uit de West grandioos gehuldigd worden. Uit een twintigtal plaatselijke verenigingen is een comité gevormd, dat de plannen zal uitwerken en een beroep op Alkmaars burgerij zal doen, om geldelijke bijdragen beschikbaar te stellen.

Het ligt in de bedoeling Van der Molen — na aan het station verwelkomd te zijn — officieel ten stadhuize te ontvangen. Hem zal de eremedaille der gemeente Alkmaar worden aangeboden, waarna hij in de Stedelijke Muziektuin door de verenigingen gehuldigd zal worden.

ARUBA.

Voor abonné's der Amigoe te Aruba.

Aan de abonné's wonende in het Pan Am Camp wordt hiermede bekend gemaakt dat de krant iedere Zaterdag voor 4 uur 's middags aan het Pan Am Postoffice afgehaald kan worden.

De kranten zijn dan in de postboxes van de desbetreffende abonné's gedeponeerd.

Apotheker voor Aruba.

Als apotheker heeft zich volgens El Desp. op Aruba gevestigd de Heer A. D. A. M. Meens, die met de Crijnssen uit Holland kwam.

Landraad op Aruba.

Op 16 Juli had de verkiezing plaats van landraad op Aruba in de vacature Dussenbroek.

Slechts 126 personen maakten gebruik van hun stemrecht. 123 stemmen waren op L. J. M. Henriquez en 3 stemmen blanco.

Ontsnapt.

Vorige week kwam alleen in een zeilboot van 12 voet, op Aruba aan, Gerchi Quant, ontvlucht uit de gevangenis van Venezuela.

Zoals Gerchi aan El. Desp. vertelde, hadden enkele Venezolaanse autoriteiten hem ontmoet in het dorp Pedregal. Na enkele vragen werd hij gevangen weg gebracht naar Coro. Hier heeft Gerchi nog getracht om zich in verbinding te stellen met den Nederlandsen Consul.

Van Coro overgebracht naar Boquerones, werd hij daar te werk gesteld.

Later in San Juan de los Callos vond hij gelegenheid te ontvluchten.

Wat Gerchi vertelt, ook nog van een andere Curaçaoenaar Martin Steckman, gaat het daar in Venezuela er nog al erg Spaans toe.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

De commies A.H.M. van Weel, is ingaande 24 Augustus 1935 eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekkingen van plaatsvervangend gezaghebber, ontvanger, chef van het postkantoor en hypotheekbewaarder op Saba, van de verdere uitoefening der functien van ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het kantongerecht en van het notarisambt op gemeld eiland en tijdelijk overgeplaatst op Curaçao ter Gouvernements Secretarie.

Aan den commies van Weel voornoemd is ingaande 29 Augustus 1935 vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst van zes jaren met vergunning deze tijd geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

De Commies Jhr. W. de Brauw is ingaande 17 Augustus 1935 tijdelijk eervol ontheven van zijne werkzaamheden ten behoeve van de Vreemdelingendienst op Curaçao en Aruba, overgeplaatst naar Saba en ingaande 24 Augustus 1935 tijdelijk belast met de functiën van plaatsvervangend gezaghebber, ontvanger, chef van het postkantoor en hypotheekbewaarder tevens bevoegd verklaard tijdelijk het Openbaar Ministerie bij het kantongerecht op genoemd eiland waar te nemen en aangewezen om het notarisambt op dat eiland tijdelijk uit te oefenen.

Aan den schrijver W. J. A. Nisbet werkzaam ten kantore van den Gezaghebber op St. Martin N. G. is wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaar ingaande 1 Augustus 1935 vijf maanden binnenlands verlof verleend met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

C. E. Peterson is tijdelijk benoemd tot schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van den Gezaghebber op St. Martin N. G.

De Heer P. A. Lenderbor is ingaande 17 Juli 1935 benoemd tot tijdl. schrijver en werkzaam gesteld op het Bevolkingsbureau en het bureau van de Burgerlijke Stand op Curaçao.

Aan den kommies der belastingen 1ste klasse J. R. Spencer is ingaande 1 Aug. 1935 drie maanden verlof buiten bezwaar van den Lande verleend.

Mej. M. J. Holling is toegelaten tot de uitoefening van de practijk van vroedvrouw in Curaçao.

Mej. M. J. Holling is ingaande 18 Juli 1935 benoemd tot tijdelijk Gouvernements vroedvrouw.

Aan den tijdl. kommies der belastingen Ch. R. Jacobs is een maand verlof buiten bezwaar van den Lande verleend.

K.L.M. NIEUWS.

Donderdag omstreeks 12 uur heeft men voor het eerst het vliegtuig PHAIO (OEHOE) van de K.L.M. boven Willemstad kunnen zien. Het was de eerste proefvlucht van het vliegtuig, dat zoals men zich zal herinneren, nauwelijks veertien dagen geleden in gedemonteerde toestand per ss. Boskoop alhier arriveerde. Op Vrijdag 12 en Zaterdag 13 Juni werden de onderdelen naar Hato getransporteerd en van dat ogenblik af is met man en macht aan de opbouw gewerkt. De montage is zeer vlot in zijn werk gegaan en dank zij de ijver en bekwaamheid van het technische personeel der K.L.M., was de „OEHOE" Donderdagmiddag gereed voor zijn eerste vlucht in de West. De heer Verhoeven heeft gedurende ruim een half uur het vliegtuig op verschillende wijzen beproefd en verklaarde na terugkomst, dat de „OEHOE" aan alle eisen voldeed. Niettemin zal de K.L.M., alvorens het vliegtuig in de geregelde dienst wordt geplaatst, nog verscheidene vluchten van langere duur met de „OEHOE" ondernemen, teneinde volledig zeker te zijn, dat deze in geen enkel opzicht onderdoet voor haar zuster de „Snip".

Zijn de beide vliegtuigen uiterlijk geheel gelijk, het interieur van de OEHOE wijkt in enkele details af van dat van de „Snip". De stoelen zijn van enigszins gewijzigd model en nog gemakkelijker dan die van de „Snip". Bovendien zijn de rugleuningen zodanig gemaakt, dat men de indruk krijgt, dat de cabine veel ruimer is. Voorts is een nieuw, zeer vernuftig ventilatiesysteem aangebracht, waardoor het mogelijk is zonder de medereizigers op de tocht te zetten, elke zitplaats een koele luchtstroom toe te voeren.

De Gouvernementsmiddelen.

Het eerste halve jaar van 1934 bracht op aan belastingen ƒ 2.282.985, aan andere inkomsten ƒ 1.266.370, een totaal dus van ƒ 3.549.355. Deze 3½ millioen is ruim 1½ millioen minder dan de opbrengst van het vorige jaar. Maar ons Gouvernement had toen het bekende extratje te boeken van inkomsten belastingen van een der petroleum Mij.en.

Betere vergelijkingen kunnen we dan ook maken met de raming over het halve jaar 1935, en dan zien we dat deze overschreden is met ƒ 308.000. In deze malaise tijd waarin we niets anders horen als van geweldige tekorten blijft Curaçao dus nog steeds een gunstige uitzondering maken.

Een gunstig teken menen we ook te mogen zien in de stijging van het invoerrecht. Deze post is in de eerste 6 maanden van 1935 ƒ 130.000 hoger als in 1934. Onze handel leeft dus nog op.

Dividend- en Tantièmebelasting aan Overzeesche Gewesten.

Verschenen is in Publicatieblad 59 de Publicatie van de 6de Juli 1935, waarbij wordt afgekondigd de wet van de 23ste Mei 1935 (Staatsblad No. 301), tot uitkering van dividend- en tantièmebelasting aan de Overzeesche gewesten.

Eerste hulp bij ongelukken.

De Cursus welke vorige week Donderdagavond geopend werd door de Curaçaose afdeling van de Nederlandse Vereniging het „Rode Kruis" is begonnen met 35 dames, die onder leiding van Mevr. Fakkeldy, zich in deze kunde zullen bekwamen.

Het beste succes.

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit „Boletin Comercial," en Curaçaose Volkskrant."

Om aan dringende verplichtingen te voldoen is Italië deze week, tijdelijk afgegaan van de 40% gouddekking. Italië heeft wel medegedeeld deze gouddekking zodra mogelijk te hestellen.

Een en ander had tengevolge dat de Lire deze week viel.

De Italiaanse regering schijnt grote moeilijkheden te ondervinden om aan geld te komen, wat een beletsel schijnt te vormen voor een aggressief optreden tegen Abessynie.

Het hoofd van de Berlijnse politie is ontslagen, wegens zijn verzuim dat hij de Joden niet uit Berlijn heeft verjaagd. De heftige anti-semiet Graf von Helldorf is in zijn plaats benoemd.

Te Lahore in Brits-Indië is een zeer ernstige opstand uitgebroken.

De Regering van Ecuador heeft concessie verleend over een millioen acres land aan een Joods filantropische groep te Parijs voor de nederzetting van 50.000 uitgewekene Joden.

Groot-Brittanië heeft besloten het vlootverdrag van Washington prijs te geven. Het zal dus tot onbeperkte aanbouw van de vloot overgaan.

De onlusten in Ierland ontstaan tengevolge van anti-katholieke manifestaties in Ulster hebben van de kant der katholieken tot repressaillemaatregelen aanleiding gegeven.

Deze hebben een loge en drie protestante Kerken verbrand.

De Kerkelijke overheid heeft deze handeling veroordeeld.

De Ierse republikeinse congrespartij is van plan, Zondag a.s., de grootste Ierse bijeenkomst die ooit gehouden werd, te Trafalgarsquare te houden. Er zullen protesten ingediend worden tegen de wanordelijkheden te Belfast, de behandeling der Katholieken, de dwangwetgeving in de Ierse Vrijstaat.

Het jongste boek van den vooraanstaanden vertolker van de Nationaal-Socialistische philosophie, Alfred Rosenberg, getiteld: „Aan de Duisterlingen van onzen tijd", is bij pauselijk decreet op de Index geplaatst.

In Parijs werd door 12000 personen gedemonstreerd tegen de bezuinigingsmaatregelen der Franse regering.

Calles die zich geheel uit de Mexicaanse politiek heeft teruggetrokken is per vliegmachine naar Californië vertrokken.

De Belgische Minister President Van Zeeland verklaarde dat het aantal werklozen vóór de devaluatie 220.000 was, terwijl nu 70.000 werk hebben.

Wegens overtreding der deviezenwetten in Duitsland veroordeeld de procurator en de Provinciaal van de congregatie van de Paters van het H. Hart. Het ging over gelden gestuurd naar hun missies in Australië.

Volgens de Associated press, kwam er een telegram uit Port of Spain, dat President Gomez stervende zijn zou. Een bericht uit Willemstad aan hetzelfde agentschap sprak het tegen.

Senator King uit Utah bereidt een resolutie voor, die hij aan den Senaat zal voorleggen, waarin verzocht zal worden om een gestreng onderzoek in te stellen naar de wenselijkheid om de diplomatieke betrekkingen met Duitsland te verbreken in verband met voortdurende vervolging van de Joden en Katholieken.

De Burgemeester van New York volgt als represaille een nieuwe politiek, waarbij Duitse burgers, die in New York wonen, geen speciale voorrechten meer kunnen verkrijgen.

UIT NEDERLAND

Aartsbisschop Jansen werd in het ziekenhuis opgenomen tengevolge van een inzinking in zijn toestand. Op het ogenblik is er echter geen reden tot ongerustheid.

Aan Mussert de leider der N.S.B. werd in Indië door den Gouverneur een audientie geweigerd.

Het stoffelijk overschot van de Gaairamp arriveerde te Amsterdam Woensdag om 11.22 aan het Centraalstation. De berafenis heeft gisteren plaats gevonden te Zorgvlied. De teraarbestelling van Van der Feyst en Aafjes heeft afzonderlijk plaats gevonden. Hermanides is te Zaltbommel begraven. Het stoffelijk overschot van Watts is per Batavier naar Engeland vervoerd. Van de anderen is nog niet bekend hoe en waar de ter aardebestelling geregeld zal worden.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
H.H. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk.

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag van 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: H.H. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

„Mijn Zuster de Negerin".

Enkele weken geleden ontvingen we van een hoogstaand niet-katholiek, de mededeling van het verschijnen van bovenstaand boek van Cola Debrot.

Deze persoon schreef daarover „dat het te betreuren was dat de schrijver zijn talent aan dit min of meer perverse verhaaltje heeft verspeeld."

We hebben op dit boek niet de aandacht willen vestigen om geen reclame er voor te maken. Nu echter de Cur. Volkskrant Zaterdag een recensie opnam van H. P. achten wij ons verplicht om te waarschuwen, en hier over te nemen, wat het Nederlandse Tijdschrift „Boekenschouw" er over zegt.

Cola Debrot heeft den laatsten tijd gepubliceerd in het Nederlandsche Tijdschrift „Forum", maar was vóór dien tijd, naar ik meen, een onbekende.

In „Forum" te publiceeren teekent reeds een mentaliteit, een geesteshouding. Deze litterair merkwaardige en goed geschreven novelle is doortrokken van dien bedenkelijken „Forumgeest", die zich graag ophoudt op de grens van het scabreuze. „Mijn Zuster de Negerin" behandelt een zeer penibel geval, dat een auteur beter stilzwijgend voorbijgaat. Kan de vertelkunst dan alleen bloeien in het moeras van wat corrupt en verboden is? Een planterszoon komt, na een bezoek aan Europa, terug op zijn plantage, vindt daar een jonge negerin-huishoudster en wordt op het oogenblik, dat die waarschuwing dringend noodig is, gewaarschuwd dat deze negerin de dochter van zijn vader is. „Forum" blijft een broeikas van giftplanten. Slechts volkomen verlitteratuurde lezers kunnen zulk een nouvelle accepteeren.

(Boekenschouw 15 Juni 1935.)

Bezoek Amerikaanse oorlogschepen.

Woensdagmiddag om vijf uur kwamen de Amerikaanse oorlogsschepen „Trenton", Claxton" en „Taylor" uit Panama hier voor een officieel bezoek.

He eskader zal hier tot Maandag blijven.

Wij heten den etat-Major en de bemanning van harte welkom op Curaçao.

De Trenton is voor Curaçao een oude bekende, Het is een lichte kruiser van 9000 ton met een snelheid van 34.8 mijl en een bemanning van 560 man. De Claxton en Tayler zijn Jagers van 1090 ton, en ieder 122 man. Allen 4 pijpers.

Politieberichten.

Door de 38-jarige vrouw L. is aangifte gedaan, van mishandeling van haar 13-jarig zoontje, door een manspersoon, die den jongen in den arm had gebeten en op den mond had geslagen.

In een pand aan de Breedestraat O.B. is iemand binnengedrongen, die, toen hij zich ontdekt zag door de bewoners, is weggevlucht in de richting van de Klipstraat. Niet onwaarschijnlijk is te achten dat deze man het huis is binnengegaan om diefstal te plegen, waarbij hij in zijn pogen is gestoord.

In de ijsfabriek aan het Rif heeft de 38-jarige de W. bij het schoonmaken van een cylinder, een mengsel van soda en water waarmede deze cylinder werd gereinigd in de ogen gekregen, waardooor de ogen gekwetst werden. Hij is naar de kliniek van dokter Maal aan de Penweg vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. Vermoedelijk is het geval aan eigen schuld te wijten.

Op het terrein der C.P.I.M. is door de bewakingsdienst aangehouden de 37-jarigen Chinees L. die werd aangetroffen in het bezit van ongeveer een half Kilogram ruwe opium. De man is naar de Politie-Hoofdwacht overgebracht en aldaar in bewaring gesteld.

Mulo-Examens.

Uitslag van de in Juli 1935 gehouden examens.

Diploma B. Geëxamineerd 5 candidaten.
Geslaagd: Mej. H. Lages, Mej. M. van Lindonk, J. F. Nieuwenhoff, Mej. E. van Slobbe en Mej. I. Vreugdenhill.

Diploma A. Geëxamineerd 2 candidaten.
Geslaagd: R. de Wit, afgewezen 1 candidaat.

Clearing tussen Nederland en Roemenië.

Verschenen is in het publicatieblad No. 58 de beschikking van de 9de Juli 1935, No. 981, bepalende de plaatsing in Publicatieblad van het Koninklijk besluit van de 18de Mei 1935 (Staatsblad No. 288), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van de op 10 Februari 1935 te 's Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Roemenië gesloten clearingsovereenkomst.

Indische pensioen- en weduwen- en wezenfondsen.

Verschenen is in het publicatieblad No. 57 Publicatie van de 9de Juli 1935, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van de 4de Mei 1935 (Staatsblad No. 235), tot vaststelling van een nieuw tarief voor de verrekening wegens overdracht pensioenlast en tot aanvulling en wijziging van de reglementen van de Indische pensioen- en weduwen- en wezenfondsen.

In dank ontvangen.

Van den Heer Adhemar Henriquez een monster van de Vino tonico Sta. Flora, welk merk hij hier ter plaatse vertegenwoordigt voor de Heren P. Gerbaud & Cie te Parijs. Deze wijn is reeds in de handel verkrijgbaar bij eerste klasse Provisie winkels en diverse apotheken.

Welkom en Goede Reis.

Met de Snip is Dinsdag Pastoor Paanakker weer naar Aruba vertrokken. Die dag kwam Pastoor Penninx van Santa Cruz hier.

De Hoog Eerw. Pater Vicarius M. v.d. Elsen die op dienstreis is naar de Bovenwinden en Bonaire wordt einde volgende week terugverwacht.

Asschepoester.

Zondag zal van het M.S. „Columbia" per radio worden uitgezonden de bekende Kinder-operette „Asschepoester".

Muziekuitvoering Gouvernementsplein.

De admiraal van het Amerikaans Eskader biedt aan de bevolking van Curaçao een muziekuitvoering aan door de Band van de Amerikaanse oorlogschepen op Zondagavond 8 uur op het Gouvernementsplein.

Curaçao Trading Co.

De Curaçaosche Handelsmaatschappij keert een dividend over 1934 van 3% uit.

K
KRO
O PHOHI-UITZENDING

op Zondag, 28 Juli 1935 van 15.30-16.30 uur A.Z.T. op golflengten 16.88 en 19.71 M.

1. Mars.
2. Uit de wereld van de film door A. van Domburg.
3. a. Een Hollandse feestdag, potpourri door The Hodlars, harmonica-duet.
   b. Die Dorfmusik, Fryberg, door de Comedian Harmonists. (Gramofoonmuziek).
4. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. a. Aquarellen, wals, Jos Strauss, door Marek Weber en zijn orkest.
   b. Musikalische Seifenblasen, Urbach, door het Paul Godwin Orkest (Gramofoonmuziek).

Trio v. Renesse-Helmann-v. Wezel

De concerten welke door bovengenoemd Trio op Curaçao zullen worden gegeven, zijn vastgesteld op **20, 24, 26 en 28 Augustus a.s.** Het eerste en het derde concert zullen worden gegeven in het Roxy theater, het tweede en het vierde in de Club Asiento. **De programma's voor deze concerten zijn vatsgesteld als volgt:**

CONCERT NO. 1.

20 Aug.

Trio

Beethoven, Op. 70 No. 1 D. gr. terts.

PAUZE

Piano

Chopin, 2 marzukas

Cello

Popper, Serenade
Popper, Gavotte No. 3

Viool

Dvorak, Slavische Tanzweise No. 2

PAUZE

Dvorak, Dumky-trio Op. 90

CONCERT NO. 2.

24 Aug.

Piano en Viool

César Franck, Sonate A gr. terst.

PAUZE

Piano

Chopin, Fantaisie Op. 49
Chopin, Nocturne in des

Cello

Bach, Adagio
Reger, Aria Op. 103 a No. 3.

PAUZE

Beethoven, Op. 97

CONCERT NO. 3.

26 Aug.

Piano en Cello

Grieg, Sonate Op. 36

PAUZE

Piano

Liszt, Liebestraum
Rachmaninow, Prélude in G klein
Tsaikowsky, Mélodie
Sarasate, Zigeunerweisen

PAUZE

Trio.

Schubert, Op. 99 Bes gr. terts

CONCERT NO. 4

28 Aug.

Trio

Saint Saëns, F. gr. terts

PAUZE

Cello

Ravel, Pièce en forme de Habanéra

Viool

Sarasate, Romanza Andalusa

Piano

La Falle, Spaansche Dans
Albeniz, Triana

PAUZE

Trio

Tschaikowsky, Op. 50 A kl terts

De entreeprijs voor elk dezer concerten is vastgesteld op ƒ 2,— per persoon, terwijl voor de beide concerten in het Roxy-theater een beperkt aantal @ ƒ 1,50 en @ ƒ 1,— beschikbaar zal zijn.

Abonnementen voor de vier concerten tezamen zullen verkrijgbaar zijn @ ƒ 6,— per stuk; deze abonnementen geven recht op een plaats van ƒ 2,— voor elk der vier concerten. Bovendien zullen houders van abonnementskaarten voorkeur hebben bij het bespreken van plaatsen in het Roxy-theater. In de Club Asiento, waar op 24 en 28 Augustus voor elke concertbezoeker vrije introductie zal zijn, zal geen gelegenheid bestaan om vooraf plaats te bespreken; echter zal elke houder van een abonnementskaart verzekerd zijn een plaats te krijgen daar niet meer abonnementen zullen worden uitgegeven dan met het beperkte aantal zitplaatsen in de Club Asiento overeenkomt. Het valt daarom voor allen die prijs stellen op het bijwonen van de concerten van 24 en 28 Augustus aan te bevelen zich spoedig in het bezit te stellen van abonnementskaarten.

De verkoop der abonnementskaarten zal aanvangen op Donderdag 1 Augustus; de kaarten zullen verkrijgbaar zijn bij Vic. Pinedo, Heerenstraat tel. 86 alsmede in de Club Asiento bij het Clubbestuur.

Plaatsbespreking voor de beide concerten op 28 en 26 Augustus in het Roxy-theater zal vanaf Donderdag 1 Augustus door houders van abonnementskaarten uitsluitend bij Vic. Pinedo, Heerenstraat 86, kunnen geschieden.

Kaarten voor een enkel concert zullen eerst vanaf 15 Augustus worden uitgegeven.

Het Trio Comité.

Fancy Fair.

Te beginnen Zaterdag 3 Augustus zal er op verschillende dagen in het Kransgebouw een fancy-fair worden gehouden ten bate van de Prot. Ver. voor liefdadigheid.

We verwijzen voor nadere bijzonderheden naar de advertentie.

Nederlands Gezant te Caracas.

Volgens Beurs & Nieuwsberichten is Mr. Groenman, consul-generaal te Shanghai, benoemd tot gezant te Caracas.

DE FILM VAN DE WEEK.

Alle filmvertoningen in het **Theater Brion zijn van goedgekeurde films.**

Van 29 Juli tot 4 Aug.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Roxy.

Music in the Air.

In Hollywood.

Hell in Heaven.
Thirty day Princess.

In Cinelandia.

Music in the Air.
Rustlers of red dog.
Prescott kid.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

In het theater Roxy.

Straight is the way.
Strange Wives.

In Hollywood.

Hide out.
Murder in Trinidad.
Strange Wives.

In Cinelandia.

Naughty Marietta.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Steunt het Apostolaat Ter Zee.

REGENVAL OP CURAÇAO GEDURENDE HET EERSTE HALFJAAR 1935.

Plaats	Jan.	Febr.	Mrt.	Apr.	Mei	Juni	Totaal
Westpunt	36.0	29.7	35.1	0.0	18.2	12.5	131.5
Barber	29.0	49.0	30.0	6.5	12.0	0.0	126.5
West Soto	35.6	19.1	38.6	11.4	29.5	5.0	139.2
Dokterstuin	13.1	15.8	27.6	16.5	26.3	0.0	99.3
St.Willibrordus	37.9	30.7	29.7	0.0	14.0	0.0	112.3
Kleine Berg	27.3	35.8	37.8	2.3	14.2	4.2	121.6
Blauw	13.0	27.0	72.0	0.0	26.0	12.0	150.0
Santa Maria	19.3	35.7	84.0	0.0	14.0	7.5	160.5
St.Thom.-coll.	29.2	18.7	20.5	0.0	11.4	5.7	85.5
Fort Nassau	26.0	16.8	41.2	1.9	17.8	4.2	107.9
Rust	21.0	18.0	27.0	0.0	18.0	2.0	81.0
Klein Kwartier	18.0	14.0	35.0	0.0	18.0	2.0	31.0
Zuurzak	20.7	11.3	22.0	2.5	11.5	2.0	70.0
Scherpenh.	20.6	13.1	40.5	0.1	16.3	5.0	95.6
Santa Rosa	28.0	13.0	16.0	0.0	18.5	8.5	84.0
Gr. St. Joris	30.0	18.5	25.5	0.0	6.0	9.0	89.0
Hato	40.0	32.0	52.5	0.0	4.0	2.0	130.5
Newport	14.2	24.4	16.0	8.6	16.5	14.5	94.2
Gemiddeld	25.5	23.2	36.2	2.7	16.3	5.3	**109.2 m.m.**

Het gemiddelde over het eerste halfjaar in 1934 bedroeg 157.0 m.m.

BEKENDMAKING.

De Commandant der Militaire Politietroepen, Plaatselijk Hoofd der Politie in het Stadsdistrict, verzoekt personen die omstreeks Zondag j.l. gasoline of petroleum afgeleverd hebben in twee jenever (Bols) kruiken, of getuige geweest zijn van een soortgelijke aflevering, zich tot het verstrekken van inlichtingen bekend te maken aan het Hoofdbureau van Politie, Afdeeling Recherche.

Bovenstaande oproep houdt verband met het vinden van een met brandwonden overdekt lijk.

AANBESTEDING.

De Directeur van Openbare Werken zal op Woensdag 7 Augustus 1935 des middags te 2 uur te zijne kantore te Parera in het openbaar aanbesteden:

Het schilderen en witten van de gevels en hekwerken van de paviljoens Plantersrust No. 6, 7, 8, 9, 10, 11 en 13.

Bestekken zijn verkrijgbaar vanaf Vrijdag 26 Juli bij den dienst van Openbare Werken te Parera tegen betaling van f. 2.50 per bestek.

Inlichtingen worden na afspraak verstrekt tusschen 26 Juli en 5 Augustus op het kantoor van den Directeur van Openbare Werken te Curaçao.

De Directeur van Openbare Werken
J. TEN BRINK.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten

De Ruyterplein 2 — Telefoon No. 77 & No. 506

Agent Oranjestad Aruba.

VOORLOPIG BERICHT

The Crown Insurance Company

of Toronto Canada

SS. „MAGAL...

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten

De Ruyterplein 2

FOR SALE

2 Incubators ...

1 Concrete block ...

8 Hand winches ...

1 Campbell industrial oil engine

1 Generator 220 ... ven complete with pulley and slide rails.

For information and offers apply

AREND PETROLEUM ...

ORANJESTAD ARUBA. 2

FLIT

is een zekere

dood voor

alle

insecten.

FLIT

...

ÉÉN DAG ÉÉN GLAASJE

Next sailings from CURAÇAO

To EUROPE ...

MS. „PHRYGIA" ...

MS. „GAMBIA" ... Sept. 23

To CENTRAL AMERICA ...

MS. „PHOENICIA" ...

MS. „PHRYGIA" ...

MS. „CORDILLERA ... Aug. 8

SS. „SESOSTRIS" ... Aug. 28

SS. „ALEMANIA" in connection with our transatlantic steamers.

EDWARDS, HENRIQUEZ & CO. ... Tel. 106.

ARUBA TRADING ...

Men heeft het Geheim van den Haargroei ontdekt!

Orig. foto's van ... waarbij Silvikrin werd toegepast

BON

Laboratorium Silvikrin

Naam

Straat

Plaats

Al onze vrienden en kennissen hartelijk vaarwel.

Familie Jonker.

WHISKY

JOHNNIE WALKER

Geboren 1820—En nog steeds Krachtig

JOHNNIE WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen

MORRIS D. CURIEL & SONS

Agenten.

Broedeieren.

ALLE SOORTEN

HOLLANDS

PLUIMVEEVOEDER.

HENDRIKSTRAAT 16

en bij

W. Maat

„CASA HOLANDESA", Otrabanda.

Steunt het Apostolaat Ter Zee.

ALUMINUM LINE.

... New Orleans, Mobile, Port au Prince, Santo Domingo, CURAÇAO, ... en PARAMARIBO ...

	Vertr. New Orleans	Aank. Curaçao	Aank. Paramaribo
SS. „VESTVANGEN"	Juli 27,	Aug. 5,	. . . .
SS. „DALVANGEN"	Aug. 17,	Aug. 26,	Sept. 3.
SS. „VESTVANGEN"	Sept. 9,	Sept. 16,	. . . .

	Vertr. Paramaribo	Aank. Curaçao	Aank. New Orleans
SS. „DALVANGEN"	Juli 29,	Aug. 2,	Aug. 13*
SS. „DALVANGEN"	Sept. 9,	Sept. 12,	Sept. 24*

* ... New Orleans, La.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2 — Telefoon No. 77 & No. 506.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

La máquina Gillette es indispensable para una afeitada perfecta

---

ROSSEM'S ...

DE BESTE VARINAS

Curaçaose Athletiek Bond.

Op Zondag 18 Augustus a.s. zullen de eerste Curaçaose Record Wedstrijden op het gebied der Athletiek worden gehouden op het Asientoterrein te Rio Canario. Aanvang 2 uur n.m. precies.

Programma:

100 M.; 400 M.; 1500 M. hardlopen.
Speer- en discuswerpen.
Hoog- en verspringen met aanloop.
4× 100 M. Estafette.
Olympische Estafette 800 — 400 — 200 — 100 Meter.

Behoudens artikel 20 van het Huishoudelijk Reglement, zal aan hen die de beste prestatie leveren voor elk afzonderlijk nummer, benevens de eerste prijs ook een Curaçaos-Record Diploma worden uitgereikt.

Voor elk nummer zullen drie prijzen beschikbaar worden gesteld.

Het inschrijfgeld bedraagt ƒ 0.25 per persoon per nummer en voor Verenigingsnummers, zoals estafette ƒ 0.50.

Inschrijvingen kunnen worden ingezonden onder bijvoeging van het inschrijfgeld aan den Voorzitter der Technische Commissie de Heer H.N. Thesing, Emmastad 35A en aan den Secretaris de Heer J.P.M. van Heeswijk, Hoogstraat 51, Willemstad en worden ingewacht tot uiterlijk 10 Augustus a.s. des namiddags 6 uur.

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen VAN „De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 21 Juli.

A.-klasse:	BISMARCK—R.C.C.	1—1
	H.V.V.—M.S.V.	2—0
	ASIENTO—AJAX	0—0
B.-klasse:	HERCULES II—TRAPPERS II	1—0
	JONG-HOLLAND II—TRANSVAAL II	6—0

STAND-COMPETITIE-WEDSTRIJDEN per 14 Juli 1935.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG HOLLAND	5	4	1	0	14	4	9	1.80
R.C.C.	5	3	2	0	10	4	8	1.60
BISMARCK	6	4	1	1	12	7	9	1.50
TRAPPERS	5	3	0	2	9	5	6	1.20
VOLHARDING	5	3	0	2	6	3	6	1.20
HERCULES	6	3	0	3	8	9	6	1.—
M.S.V.	8	3	0	5	13	13	6	0.75
TRANSVAAL	5	1	1	3	3	7	3	0.60
AJAX	5	0	3	2	0	6	3	0.60
H.V.V.	6	1	2	3	6	11	4	0.67
ASIENTO	6	0	2	4	3	15	2	0.33
B-klasse:								
SCHERPENHEUVEL	4	4	0	0	14	2	8	2.—
VOLHARDING II	5	4	0	1	9	2	8	1.60
JONG-HOLLAND II	5	2	2	1	12	4	6	1.20
TRAPPERS II	5	1	2	2	7	8	4	0.80
BISMARCK II	3	1	1	1	3	3	3	1.—
ASIENTO II	2	1	0	1	2	2	2	1.—
HERCULES II	6	3	0	3	6	10	6	1.—
M.S.V. II	3	1	0	2	2	7	2	0.66
AJAX II	4	1	0	3	2	10	2	0.50
TRANSVAAL II	5	1	0	4	3	15	2	0.40
ATLETICO	5	1	0	4	2	5	2	0.40

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 28 Juli.

MUNDO NOBO:
A-klasse: Hercules—M.S.V.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsrechter: Hr. Daal.

B-klasse: M.S.V. 2—R.C.C. 2.
Aanvang: 3.15 precies.
Scheidsrechter: Hr. Dijk.

DE HOOP:
A-klasse: Bismarck—H.V.V.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsrechter: Hr. Hagendijk.

B-klasse: Ajax 2—Trappers 2.
Aanvang: 3.15 precies.
Scheidsrechter: Hr. Schauwé.

GASPARITO:
A-klasse: Jong Holland—Volharding
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsrechter: Hr. Winters.

IN- EN AFSCHRIJVING

Werkende Leden van 15 t m 22 Juli '35.
Ingeschreven:

„TRANSVAAL"	E. Isselt, Arubastraat 6,	per 13-7-'35
„JONG-HOLLAND"	P.A. Da Costa Gomez, Sebastopolstraat 26,	per 1-7-'35
„H.V.V."	W. J. Ouwens, Hotel Neerlandia	per 1-7-'35
	B. de Winter, Hotel Venezuela	per 1-7-'35
	P. de Vries, Hotel Venezuela	per 1-7-'35
	C. Corevaar, Sumatraweg 60,	per 1-7-'35

Van de C.R.K.S.V. „Jong-Holland" is bericht ontvangen dat het Bestuur als volgt is samengesteld:

Voorzitter H.M. Henriquez, ondervoorzitter E.R. Goilo, 1e. secretaris J.M. Pietersz, 2e. secretaris E. Palm, Penningmeester M. Tram, Commissarissen W. Leers en O. Troeman.

Secretariaat: Frederikstraat No. 6.
Penningmeester: Mundo-Nobo No. 50.

Wegens het bedanken van den Heer J. H. van Werkhoven als Competitieleider, zal deze functie voortaan worden waargenomen door den Heer L. Faverey — Rembrandtstraat. No. 40.

Het Bestuur.

SPORT IN NEDERLAND.

Nationale zwemkampioenschappen: 100 meter vrije slag, dames: 1. Willy den Ouden 1 min. 7 sec. 2. Rie Mastenbroek.

100 meter rugslag, heren: 1. Kreffers, 2. Mooi.
100 meter vrije slag, heren: 1. Metman 1 min. 13 sec. 2. Van Aalst.
Driemaal 50 meter estafette: O.D.Z. 1 min. 52 sec.
4 maal 100 meter, dames: R.D.Z.

De internationale wedstrijden degenschermen hadden tot resultaat dat België de overwinning behaalde met 64 punten, tweede was Nederland met 56 en derde Frankrijk met 48 punten.

De athleet W. Kaan liep de 140 meter horden in 14 seconden, dit zal waarschijnlijk niet als een nieuw Nederlands record gelden als gevolg van de harde wind.

De honkbal wedstrijd België Nederland werd met 2—4 door Nederland gewonnen.

(Uit de „Cur. Volkskr.")...

Oud-minister Marchant over de Protestantse natie.

Ter gelegenheid van de inzegening van Egmond's priorij verscheen het tijdschrift „Bouwen" met een Egmond-nummer.

Onder de titel „Inkeer en herstel" schrijft oud-minister Marchant daarin o.m.:

Het verheugt mij, dat mij hier de gelegenheid wordt geopend om terug te komen op het aandeel, dat ik op 4 September 1934 als Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen mocht nemen in de opening van de tentoonstelling „de Abdij van Egmond", gehouden in het Gemeentelijk Museum te 's Gravenhage. Bij die gelegenheid heb ik een redevoering uitgesproken, die met haar nasleep beroering heeft gewekt.

Sommigen bleken van mening, dat bij een dergelijke gelegenheid een minister niets behoort te zeggen. Hij moet zich tot frasen bepalen en alles vermijden, waarover verschil van mening heerst. Ik deel die mening niet. Wie ,vooral in een tijd als wij thans beleven, deel heeft in de leiding van ons volk, verzaakt zijn plicht, als hij over deze dingen zwijgt, omdat niet ieder zijn mening deelt.

Ik heb voorzichtig gesproken. Ik heb niet gezegd, wat sommigen beweerden, dat het alleen protestanten waren, die zich in die tijd te buiten gingen en dat het uitsluitend katholieken waren de leidende partij. Ik heb alleen gezegd, dat de Benedictijnen van Adalbertus alleen goed hadden gedaan, geen kwaad. Van dit oordeel bleek ook de Zwijger te zijn, die heeft aangemaand om hen te sparen. Hij kende zijn Pappenheimers. Maar „de lagere instanties" gingen desondanks hun gang. Ook hier is niets nieuws onder de zon.

Bezwaar konden tegen mijn redevoering alleen zij hebben, die uit papenhaat een Minister verboden willen zien, de waarheid te zeggen; die een foutieve „historische visie" willen handhaven; die vóór alles vasthouden aan de historisch onjuiste stelling, dat het Nederlandse volk is een protestantse natie, dat wil zeggen, een natie, waarin protestanten nummer een zijn, en Katholieken een gevaar.

Daartegen was juist mijn waarschuwing gericht, omdat deze ijveraars een gescheiden en twistend volk stellen tegenover de ontzettende aanvallen op het christendom zelf; omdat zij aldus elke weerstand breken.

Ik meen te mogen zeggen, dat ik de strijd, hierover door anderen in de Tweede Kamer ontketend, heb gewonnen. De ridders van „de protestantse natie" hebben het afgelegd Dat ik toen reeds op weg was om katholiek te worden, kan niets veranderen aan de kracht der argumenten.

Men argumenteert trouwens zonderling. Een schrijver noemt mij een huichelaar, **omdat ik, in wezen katholiek zijnde**, mij voordeed als protestant en hij verwijt mij tegelijk, dat ik roomse redevoeringen hield, waaruit veeleer zou volgen, dat ik mij had voorgedaan als katholiek. Hij betoogt, dat men wel zeer bekrompen moet zijn om katholiek te wezen en vermeldt als merkwaardigheid dat in deze tijd zoveel intellectuelen overgaan naar de katholieke kerk.

Zo constateert een ander, dat wie op zijn oude dag katholiek wordt, aan hersenverweking moet lijden. Dit schijnt dus een epidemie te zijn ,die woedt onder de intellectuelen.

Dat men zelf uit onwetendheid in dwaling kan verkeren, schijnt bij niemand op te komen.

Men bouwe aan de abdij lustig voort: Nederland heeft dit bolwerk weer hoog nodig. De Noormannen zijn weer in aantocht. En als men ons volk waarschuwend voorhoudt: „er komen 31 cellen voor de paters Benedictijnen", dan is ons antwoord: 31 salons hebben deze paters niet nodig; zij komen niet voor zichzelf, maar voor anderen; en zij, en niet de protestanten van na de kerkhervorming, vinden hun historische legitimatie in de woorden: „Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid."

Z. H. Em. Kard. Faulhauber.

„DE STEM VAN DE TIJD IS DE STEM VAN GOD".

De vraag der schreiende kinderen om brood.

Machtig klinkt in de branding van de strijd tussen geloof en heidendom de stem van kardinaal doctor Michael Faulhauber, die aan het moderne paganisme gebiedend toeroept: Tot hiertoe en niet verder! Zijn figuur is van wereldbetekenis geworden, maanstem van God in dagen van verwarring en vernietiging.

In het huis van de bakker Peter Faulhaber in Kosterheidenfeld bij Würzburg is Michael geboren 5 Maart 1869. In Augustus 1892 droeg hij in zijn parochiekerk de eerste H. Mis op. Na schitterende studiën volbracht te hebben in Rome, Cambridge en Oxford werd hij benoemd tot professor in het Oude Testament, eerst te Würzburg en later te Straatsburg.

Een oud-leerling van hem dr. Jerôme schrijft van hem als professor: „Hij was een uiterst sympathieke verschijning een man met scherpe trekken, met een levendige, soms in de diepte verzonken blik, met het waardige optreden van een priester en geleerde, zodat hij zijn gehele auditorium als vanzelf aan zich boeide. In jeugdig enthousiasme dweepten wij met hem en zijn academische lessen. Nu nog na dertig jaar herinner ik mij levendig, met welke hooggestemde gevoelens wij zijn lessen over de psalmen- en profeten volgden. Niet alleen op de theologen, maar ook op de studenten van andere faculteiten oefende Faulhaber een sterke aantrekkingskracht uit. Hoe dikwijls slopen zij binnen in onze lessen. Vooral zijn colleges over het destijds zo actuele vraagstuk : „Bijbel of Babel" in de grote gehoorzaal hadden een grandioos succes. Hoe vaak kon men pastoors uit de omgeving aantreffen in de lessen van Faulhaber; hun reis naar de hoofdstad van den Elzas benutten zij om hem nog eenmaal te horen.

Ik herinner me nog een oude geestelijke, die teruggetrokken leefde in Straatsburg, die regelmatig de lessen van Faulhaber volgde. Toen hij de eerste keer plaats nam onder de piepjonge theologen moest de oude heer natuurlijk wel opvallen en wij hadden er plezier in te zien, hoe zijn verbazing van minuut tot minuut steeg en toen de les uit was, strompelde hij naar den professor om vol ontroering hem beide handen te drukken.

Bij Faulhaber wist men: dat is geen professor die ons oude kost voorzet, maar een geleerde, die put uit de volheid: ex thesauro suo nova et vetera. Daarom zagen wij studenten met eerbied en bewondering tot hem op... Zijn lessen ademden een echt priesterlijke geest. Zijn taal was schitterend, kernachtig, beeldrijk, suggestief, gesmeed in de vuuroven der oudtestamentische psalmen en profeten.

In de persoonlijke omgang was prof. Faulhaber buitengewoon voorkomend. Als kansel-redenaar was Faulhaber in zijn Straatsburgse tijd al zeer gewild en zeer gezocht. Hij sprak in keurige taal vol wijding en zalving. Als Faulhaber sprak dan waaide u de lucht en de geurigheid tegen der Galilese bergen, dan ruisten om u de ceders van de Libanon en de Hermon, dan rezen voor uw geest de oude profetiën op van Israël in het volle bewustzijn van hun goddelijke zending met hun gespierde taal, die als een donder rolde over het naar-Baal-en-Astaroth-neigende volk van Israël. Zo kon alleen iemand spreken voor wien de oud-testamentische profetenliteratuur het dagelijks brood was..."

In 1910 liepen zijn lessen ten einde. Toen verwisselde hij de katheder met de cathedra. Hij werd benoemd tot bisschop van Spiers en 19 Februari 1911 geconsacreerd in de Keizersdom te Spiers. In de oorlog werd hij door Z. H. den Paus aangesteld tot aartsbisschop van München en in 1921 tot kardinaal gecreëerd met de titelkerk van S. Anastatia.

Bezield met de geest der oude profeten zal dan voortaan deze gezalfde van het Nieuwe Verbond optreden als woordvoerder en verdediger der Katholieke Kerk in Duitsland.

Er bestaat een innige verwantschap tussen Faulhaber en de profeten. Zijn geest is die van een ziener, zijn temperament dat van een kampstrijder, zijn pathos dat van een dichter. Hij is niet enkel een wachter, die op de uitkijk staat, maar ook een held, die verdedigt en aanvalt, waar hij gevaar ontdekt. Hij moet zijn tijdgenoten wel eens iets zeggen, dat hun niet aangenaam in de oren klinkt en daartoe behoort de moed van een profeet. Een profeet was veelal niet populair, maar dreigde zelfs door zijn tijdgenoten gegeseld te worden. Werd ook Faulhaber niet telkens bedreigd en gemolesteerd? En heeft ook onze tijd geen gelijkenis met die grote tijden, waarin God Zijn profeten zond tot het volk?

De wapenspreuk van Faulhaber luidt: Vox temporis vox Dei! De stem van de tijd is de stem van God. In een toespraak in de dom te München, 28 Augustus 1930, heeft hij deze spreuk uitgelegd. Ze wil niet zeggen, dat de stem des volks de stem van God is. Geenszins. De stem van het volk, de stem van de massa, is veeleer de stem van de opstand tegen God... Positief gesproken wordt met deze spreuk het volgende bedoeld: Dat wat de eis van de tijd is, mag en moet beschouwd worden als de wil van God. Een ieder moet dus uit zijn tijd de roepstem van God beluisteren.

De titels van zijn bundels magistrale preken en toespraken luiden dan ook: Zeitrufe — Gottes Rufe —, Rufende Stimmen in der Wüste der Gegenwart —, Zeitfragen und Zeitaufgaben enz.

Kardinaal Faulhaber beluisterde in de naoorlogse tijd de vraag der schreiende kinderen in Duitsland om brood en hij reisde naar Amerika, bezocht in zeven weken tijds vijf en twintig bisschoppen en sprak tot acht en zeventig maal. Hij sprak tot de Amerikanen: „Gelooft niet hen, die naar Europa reizen, die in de grote hotels geen juist beeld krijgen van de werkelijke toestand van het Duitse volk. Beoordeelt onze toestand niet naar de spijskaarten der fijne hotels en restaurants in de Duitse steden. Niet naar de dolle uitspattingen in de carnavalsweken, maar gelooft den bisschop, die op de vormreizen de bleke gezichtjes aanschouwt der ondervoede kinderen, die de nood kent van zijn volk. Gelooft den bisschop, die gezien heeft hoe rachitis en tuberculose en andere volksziekten schrikbarend om zich heen grijpen; den bisschop, die weet welke nood er heerst in de ziekenhuizen, de gestichten voor ouden van dagen. Hoe zwaar valt het vele families om zich een eenvoudige doodkist aan te schaffen voor haar doden. Hoe pijnlijk het is voor vele ouders om slechts papieren windselen te hebben voor de kinderlijkjes! Vele Duitsers zouden blij zijn met de resten, die na de diners op de Amerikaanse boten de vissen worden toegeworpen. Hoeveel Duitse kinderen zouden blij zijn met de melk, die in Amerika de honden en katten krijgen."

Welk een nood! Kardinaal Faulhaber de apostel der charitas werd de beschermengel der hongerende Duitse kinderen! Hij verdient als sociale bisschop in één adem genoemd te worden met dien anderen machtigen bisschop in Duitsland Emmanuel von Ketteler.

Tot kardinaal Faulhaber klonken omhoog de noodkreten van het arme volk, dat zo zwaar leed aan de gevolgen van de rampzalige wereldoorlog. Faulhaber hoorde weer de stem van de tijd en hij sprak: „Dat er toch nooit meer oorlog kome! Zolang de wonden van de laatste oorlog nog bloeden, moeten wij de volkeren aansporen om liever de vrede te winnen dan de oorlog... Wij kunnen ons den Meester slechts voorstellen in het kleed van een vreedzamen herder en niet in de uniform van een woesten krijger".

In een preek op Oudejaarsavond 1928 en ook 1932 ontvouwt hij op voetspoor van Benedictus XV den Vredespaus een vredesprogram, waar op latere eeuwen zich nog zullen beroepen. In die preken toont hij zich weer de profeet, die met zijn zienersblik zijn tijd ver vooruit is. „De vredesbeweging, zegt hij, is aan het groeien. De kranten kunnen veel voor de vrede doen, als zij van andere volkeren ook eens het goede en verzoenlijke melden en niet altijd het slechte en prikkelende. Onze opvoedingsmethoden moeten zich meer en meer inschakelen in de vredesgedachte. De kinderen moeten niet meer zoveel soldaatje spelen. Het geschiedenisonderricht moet niet meer de indruk maken, alsof de hele wereldgeschiedenis niets anders kent dan veldslagen en veldheren. De oude schilderijen van slagvelden moeten meer en meer uit onze woningen verwijderd worden. De smakeloze wapenkletterende krijgsliederen moeten voor nieuwe vreedzame volksliederen wijken.

Gij hebt gehoord: het is zoet en eervol voor het vaderland te leven. De heilige vlam gloeit niet alleen als zwaarden gesmeed worden. Zij gloeit ook als zwaarden tot ploegscharen en werktuigen voor cultuur worden verwerkt... Wij tijdgenoten van de wereldoorlog zijn dubbel verplicht de vredesgezindheid aan te kweken. Wij hebben de tranenstroom van de oorlog gezien. Wij hebben de klaagliederen en de vloeken gehoord. Wij hebben de lijkenlucht van de oorlog geroken en de dodenlijst gezien, die van binnen en van buiten met droefheid beschreven waren. Wij tijdgenoten van de 4-jarige krijg, hebben de dubbele plicht onze stem te verheffen tegen de oorlog. Telkens weer in andere en krachtige termen verheft hij zijn stem tegen de oorlog en aarzelt niet te verklaren, dat ook de theologische zedenleer over de oorlog een nieuwe taal zal moeten spreken. „Zij zal haar oude beginselen trouw blijven, maar rekening houden met de nieuwe feiten. De voorwaarden voor een geoorloofde oorlog zijn zeldzamer voorhanden dan vroeger... Het werk der ontwapening moet van alle zijden met goede wil worden aangepakt."

Om dergelijke taal te spreken in Duitsland behoort moed en onverschrokkenheid.

„Een hinderpaal voor de wereldvrede, zegt hij dan, is het overdreven nationalisme, de eigenlijke haeresie van de 20ste eeuw". Hij deinst er niet voor terug in het nationaal-socialistische Duitsland nu het nationalisme te brandmerken als de eigenlijke ketterij van onze 20ste eeuw, al komt hij daardoor telkens in conflict met de nazi-leiders.

En als er dan stemmen opgaan en zelfs aanzwellen tot een spreekkoor om het Oude Testament uit de H. Schrift te schrappen en den Christus te verwerpen, omdat Hij niet uit een ariërs geslacht gesproten is, kan Faulhaber niet meer zwijgen en de oude professor in het O T. herleeft dan weer in de Bisschop en in machtige adventspredikatiën verdedigt hij het Oude Testament en den Stichter van het Christendom.

En als in onze dagen de confessionele school in gevaar komt en dreigt te moeten wijken voor de gemeenschapsschool dan staat kardinaal Faulhaber weer op de bres. „Katholieke ouders, het is voor u gewetensplicht uwe kinderen voor de confessionele school te laten inschrijven, voor die kinderen, die reeds op de confessionele zijn, te verklaren: Mijn kind blijft, waar het is!"

Is het wonder, dat de trouwe katholieken zich in dichte drommen scharen rondom zijn preekgestoelte, dat zij zich veilig wanen, zolang zulk een moedige gezagsdrager hun heiligste rechten verdedigt?

Dat de teksten van zijn preken en toespraken telkens opnieuw in beslag genomen worden is een blamage voor de nazileiders en een eer voor den Kardinaal.

Kardinaal Faulhaber is het vijf en twintigste jaar der herdenking van zijn bisschopswijding ingegaan. Bidden ook wij voor dezen katholieken geloofsverkondiger, in deze voor geheel Duitsland zo moeilijke tijden, het gebed der H. Kerk: Moge hij pal staan en zijn kudde weiden in de kracht des Heren! (Mich. 5 : 4).

H.G.

Kannibalen in de Zuiderzee-Archipel.

Iets over het kanibalisme als natuurverschijnsel.

Door het voortdurend verder doordringen van het blanke ras en de gestage kolonisatie is 't kannibalisme, zoals men de mensen-eterij pleegt te noemen en dat men op alle continenten, onder alle soorten van bevolking kan aantreffen, sterk verminderd!

Intussen zou het verkeerd zijn dientengevolge aan te nemen, dat het geheel en al verdwenen is. Wel heeft het zich beperkt tot de meer of minder onbekende gebieden op aarde, gebieden die steeds kleiner en kleiner worden. Slechts bij volmaakt in de natuurstaat levende volkeren wordt het nog aangetroffen. Het uitgestrektst zijn de gebieden in het binnenland van Brazilië.

Iedereen weet, dat in tijden van héél groot voedselgebrek ook bij de meest-geciviliseerde volkeren enkele, zij het dan ook sporadische gevallen van kannibalisme zijn voorgekomen, dat in China b.v. gedurende de verschrikkelijke hongersnood halfverwilderden de lijken van hun medeschepselen oppeuzelden, ja, dat zelfs ouders hun kinderen doodden en opaten. Geloofwaardige ontdekkingsreizigers hebben hiervan menig staaltje verteld! Niemand zal daarom toch beweren, dat de Chinezen kannibalen zijn. Dit waren bijzondere gevallen, waarbij mensen onder druk handelden, misschien zelfs in halve waanzin! — Bij de ons als „kannibalen" bekende natuurvolken heeft de menseneterij meestal 'n heel andere, in geen geval materiele, maar meer psychigische oorzaak. Het bijgeloof van die volkeren en daardoor veroorzaakte mystieke levenswijze is voor ons, buitenstaanders, moeilijk te begrijpen — en juist hier moet de oorzaak van 't kannibalisme gezocht worden. Gebrek aan dierlijk voedsel is slechts 'n bijkomstige omstandigheid.

Volgens de merkwaardige voorstelling van deze kannibalistische volken gaan namelijk bij het verorberen van een mens. diens deugden en krachten, verstand en moed en nog vele andere bekwaamheden op den eter over — en, daar deze meestal tot de meestvooraanstaande mannen van de stam behoren, ook op de gehele stam. Volgens het bijgeloof van die stammen zijn deze eigenschappen in bepaalde lichaamsdelen gelocaliseerd. Het hart is de zetel van de moed, de hersens van het verstand en de slimheid, de handen de zetel van de bekwaamheid tot vissen, jagen of het bouwen van kano's. Daarom wordt het hart hoofdzakelijk door de hoofdlieden en krijgslieden opgepeuzeld, de hersenen door de tovenaars en priesters, terwijl de gewone lieden zich tevreden moeten stellen met de overschietende brokken. Daarbij is het opmerkelijk, dat vrouwen en kinderen bijna altijd uitgesloten blijven van die duistere festijnen, die gepaard gaan met allerlei griezelige ceremoniën. Bij de Marquesa-insulanen (Polynesië) wezen de priesters van tijd tot tijd, als er geen vijanden gedood of gevangen genomen waren, een man uit hun eigen midden aan, die dan door de goden ten dode was opgeschreven. De ongelukkige werd, zonder het vooraf te weten, neergeveld, de goden als zoenoffer aangeboden en naderhand op gloeiende stenen gebraden en... door de priesters en hoofdlieden opgegeten.

De Zuidzeevolken waren oorspronkelijk alle Kannibalen en gedeeltelijk zijn zij het tegenwoordig nóg, maar dan alleen op volkomen geïsoleerde eilanden, waar nog geen blanken zich gevestigd hebben. De bewoners van Tahiti b.v. zijn al heel vroeg van dit gruwelijk gebruik genezen. Toen deze eilanden tegen het einde van de 18de eeuw ontdekt werden, brachten de inwoners weliswaar hun goden nog mensenoffers, maar zij aten die niet meer op. Als énige herinnering aan het kannibalisme diende nog een symbolische handeling: den geofferde werd een oog uitgesneden en dit op een blad den koning gepresenteerd, die dan een schijnbeweging maakte, waarmede hij wilde aangeven, dat hij het inslikte!

Daarentegen bleven de naburige stamverwante Paumotoe-insulanen, die in die tijd nog menseneters waren, en de reeds genoemde bewoners der Marquesa-eilanden, die eveneens tot de in andere opzichten zo als goedmoedig en zachtaardig bekend staande Polynesische bevolking behoorden, tot enkele tientallen jaren geleden nog verwoede menseneters, terwijl hun stambroeders op Hawaii, de Samoa- en de Tonga-eilanden, alsmede in Nieuw-Zeeland, eveneens veel vroeger, gedeeltelijk nog vóór de aanraking met de Europeanen, deze Barbaarse gewoonten vrijwel hebben opgegeven.

Anders daarentegen is het gesteld met de verhoudingen in het Westelijke deel van het Zuidzee-eilandenrijk, waar een ander, veel primitiever ras huist! Dat zijn de donker-huidige Melanesiërs! Op de Fidsji-eilanden, een grote, uit meer dan 200 eilanden bestaande groep, waar een Polynesisch-Melanesisch assimilatieras woont, heeft het kannibalisme eveneens tot ver in de 19de eeuw stand gehouden en op de eilanden met zuiver-Melanesische bevolking, zoals op Nieuw-Guinea, in de Bismarck-archipel, op de Salomonen en de Nieuwe Hebriden, be-

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 28 Juli— 3 Aug. 1935

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Van Renselaer	28	New-York via Haiti	28	Amsterdam via Venezuela & Suriname
Falcon	28	New-York	28	Aruba, Maracaibo
Lara	28	Maracaibo	28	New-York via S. Juan
Colombia	28	Amsterdam	29	Pto Limon
Oranje-Nassau	29	Amsterdam via Suriname & Venezuela	29	New-York via Haiti
El Libertador	29	Maracaibo, Aruba	30	Aruba, Maracaibo
Phoenicia	30	Hamburg	30	Pto Barrios
Baralt	30	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Alkmaar	31	Amsterdam	31	Cristobal, Costa del Pac.
	Aug.		Aug.	
El Libertador	1	Maracaibo, Aruba	—	Curaçao
Amor	1	New-York	1	Aruba, Maracaibo
Crijnssen	1	Pto Limon	1	Amsterdam, Hamburg
Drechtdijk	2	Rotterdam, Liverpool	2	Cristobal, N. Pacifico
Medea	2	Maracaibo	2	New-York via P. Cabello
Dalvangen	2	Maracaibo	2	New-Orleans
Baralt	—	Curaçao	3	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts
Caracas	3	Maracaibo	3	Aruba, S. Juan & N-York
Falcon	3	Maracaibo	3	Maracaibo

staat dit gedeeltelijk nog stéèds! De beide laatstgenoemde eilandengroepen zijn berucht. Van de Nieuwe Hebriden, bestaat dit gedeeltelijk nog stéèds! De beide laatstgenoemde eilandengroepen zijn berucht. Van de Nieuwe Hebriden staat in het opzicht van kannibalisme vooral het kleine eilandje Mallicolo, in een slechte reuk.

De Nieuwe Hebriden staan onder Brits-Frans bestuur, dwz. zij zijn gemeenschappelijk eigendom van beide koloniale mogendheden. Maar de kolonisatie staat hier nog in de kinderschoenen. Het binnenland, meestal bergachtig en met haast ondoordringbaar oerwoud begroeid, is nog bijna onontdekt en wordt bewoond door wilde inboorlingenstammen, die de weinige blanke kolonisten langs de kust niet bijster welwillend gezind zijn! Zij hebben met de eerste blanken, de avonturlijke sandelhouthandelaars en werfkapiteins, slechte ervaringen opgedaan en scheren nu alle Europeanen over één kam. Vooral de wervers hebben hier éèns ontzettend huisgehouden. Geen middel was hen te slecht om de inboorlingen in de val te lokken en als arbeidersslaven naar de Australische plantages te transporteren. Tegenwoordig is dat alles veel verbeterd! Maar het wantrouwen der inboorlingen heeft men niet kunnen wegwerken. Blanke planters, die op afgelegen plantages wonen, worden nog herhaaldelijk door hen aangevallen! Andere stammen zijn daarentegen weer toegankelijker en verrichten zelf loonarbeid op de plantages. De meesten echter leiden in het ontoegankelijke binnenland van de eilanden een ongestoord leventje en wijden zich met hart en ziel aan het kannibalisme. Sommige ontdekkingsreizigers weten te vertellen, dat er zelfs een soort ruilhandel in mensenvlees van eiland tot eiland plaats heeft. De slachtoffers — meestal leden van vijandelijke stammen — zij leven ongeveer allemaal in vijandschap met elkaar — worden met de knots neergeslagen en... getrancheerd.

Hoe verzot men op mensenvlees is, blijkt reeds uit de naam, die zij het gegeven hebben, namelijk „vlees van het lange varken". Varkensvlees is daar namelijk een uitgezochte lekkernij en het meest-begeerde betalingsmiddel; daar kan men zelfs vrouwen voor kopen!...

Iets over het geldwezen.

III

We hebben ons eerste inleidend artikel beëindigd, met er op te wijzen, dat de circulatiebank slechts dan in staat is, de binnenlandse rekeningseenheid op de vastgestelde goudwaarde te handhaven, indien gezorgd wordt voor

a) een sluitende begroting.

b) een evenwicht in de betalingsbalans.

Nu we in ons tweede artikel hebben geschreven over de betekenis van een sluitende begroting, gaan we thans een uiteenzetting geven **over de Stand der betalingsbalans.**

Sub. B. De Stand der betalingsbalans. Onder de betalings-balans van een land verstaat men een denkbeeldige staat, waarop enerzijds alle vorderingen, anderzijds alle schulden vermeld staan, die voortspruiten uit het verkeer, dat het land onderhoudt met het buitenland. De betalings-balans is in evenwicht, wanneer de vorderingen juist tegen de schulden opwegen, actief wanneer de vorderingen de schulden en passief, wanneer de schulden de vorderingen overtreffen. Een zeer voornaam onderdeel der betalings-balans is de handels-balans, die de vorderingen en schulden bevat, die uitsluitend uit het handelsverkeer voortkomen. Verder bevat de betalings-balans posten, die hun oorsprong vinden door het bewijzen van internationale diensten (zee transport, bankbemiddeling, etc.), door het vreemdelingen-verkeer (vooral Zwitserland), door internationale credietverlening, oorlogs- en herstelschulden, enz.

De voornaamste middelen, die gebezigd worden voor vereffening dezer vorderingen en schulden zijn de wissel en de cheque, hoewel ook de betekenis der clearing-verrekeningsmethode de laatste jaren sterk is toegenomen. Hoe de algemene gang van zaken is, moge blijken uit het volgende voorbeeld. Heeft Nederland veel te betalen aan Duitsland, b.v. tengevolge van goederen importen, dan kan de Duitse crediteur een wissel trekken op zijn Nederlandse debiteur en zo hij behoefte heeft aan contanten, deze op de Berlijnse beurs verkopen. Ook is het mogelijk, dat de Nederlandse debiteur ter Amsterdamse beurze een wissel op Berlijn koopt, deze aan zijn leverancier remitteert, die op zijn baurt het wisselbedrag op de vervaldag incasseert. Een dergelijke schuldverhouding leidt dus tot vraag naar Marken te Amsterdam en aanbod te Berlijn. Onder invloed der totale vraag en aanbod komen op beide beurzen de wisselnoteringen tot stand. Door vermeerderde vraag en verminderd aanbod stijgt, door verminderde vraag en vermeerderd aanbod daalt de wisselkoersnotering. De wisselkoersen zullen onder normale omstandigheden schommelen om de muntpariteiten, tussen de beide z.n. goudpunten. Stijgt de wisselkoers op een land boven het bovenste goudpunt (het goud-uitvoerpunt), dan kan men zijn schuld voordeliger afdoen door het verzenden van goud, dan door wissels te kopen en deze te remitteren. Daalt de wisselkoers beneden het onderste goudpunt (het goudinvoerpunt), dan zal men betaling eisen in goud, daar verkoop hiervan meer oplevert dan de wissels.

Aangezien de circulatie-banken tegen vastgestelde prijzen goud kochten en verkochten, is het duidelijk, dat bij onbeperkte handhaving der gouden-standaard — hetwelk betekent geen beperkende bepalingen betreffende de goud in- en uitvoer — het mogelijk is, de wisselkoersen tussen de enge grenzen der goud-punten te houden.

Vraag en aanbod nivelleren elkaar slechts incidenteel, want het aangeboden wisselmateriaal is van een grote verscheidenheid, zowel wat de grootte van het bedrag als het verschil der vervaldata's betreft. Het zou onder deze omstandigheden een normaal verschijnsel zijn, dat de wisselkoersen binnen korte tijd herhaaldelijk oversprongen van het ene goudpunt naar het andere en goudverzendingen zouden aan de orde van de dag zijn. Dit laatste brengt transport-, assurantie- en dergelijke kosten met zich mede en dient dus zoveel mogelijk te worden vermeden.

Hier verricht de beroepsspeculatie haar functie, door een tijdelijk overschot op te nemen en een tijdelijke ongedekte vraag uit haar eigen voorraden te suppleren.

Worden de schommelingen van grotere betekenis, dan treedt de circulatie-bank actief op. Een groot aantal middelen staan haar ten dienste, om haar bemoeiingen met succes te bekronen. Beschouwen wij achtereenvolgens de beide mogelijkheden:

a) de wisselkoersen zijn voortdurend hoog en er is neiging tot abnormale goudafvloeiing.

b) de wisselkoersen zijn voortdurend laag en er is neiging tot abnormale goudinvoer.

sub. a. De wisselkoersen op andere landen zijn voortdurend hoog, hetgeen betekent, dat de vraag naar buitenlandse valuta voortdurend het aanbod overtreft. De circulatie-bank kan nu op eigen initiatief wissels verkopen en zodoende de koersen tot dalen dwingen. Om dit ingrijpen effectief te doen zijn, is het noodzakelijk, dat de bank een voldoende hoeveelheid wisselmateriaal in portefeuille heeft. Deze politiek noemt men de goudwisselstandaard (gold-exchange standard) en is bijv. door de Nederlandse Bank gedurende de periode 1926/1931 in toepassing gebracht. Zij had gedurende deze periode vaak van 200 à 300 millioen buitenlandse, voornamelijk Ponden- en Dollar-wissels in portefeuille. De rentabiliteit der bank voer hier wel bij, want zij verdiende grote bedragen aan rente. Men noemde deze wissels dan ook wel rente-gevend goud. Toen evenwel in September 1931 Engeland geheel onverwachts de gouden standaard buiten werking stelde, bleek de keerzijde der medaille. De bank leed een verlies op haar Pondenbazit van ongeveer ƒ 30 millioen. Men heeft het aanhouden ener dergelijke omvangrijke portefeuille sindsdien opgegeven.

Er staan evenwel nog andere wegen voor de bank open zich wissels te verschaffen. De meeste circulatiebanken houden grote hoeveelheden goud in het buitenland aan. Zij kunnen dus tot een bedrag gelijk aan de waarde van het goud, wissels hierop trekken endeze op de binnenlandse markt ten verkoop aanbieden.

Is deze capaciteit verbruikt, dan kan men de internationale credietverlening te hulp roepen, maar een nadeel dezer methode is, dat men afhankelijk wordt van de meer of mindere bereidwilligheid der credietgevers. De laatste mogelijkheid, die openstaat aan wissels te komen, is dat zij een gedeelte van haar goudvoorraad in het buitenland verkoopt. Teneinde deze politiek in toepassing te kunnen brengen, is het noodzakelijk, dat het dekkingspercentage hoog is, daar goudverkoop, indien deze niet gelijktijdig gepaard gaat met een evenredige vermindering der bankbiljetten of andere direct opeisbare schulden, het dekkingspercentage vermindert en het gevaar bestaat van depreciatie der binnenlandse munt.

Behalve verkoop van wissels, die de bank zich volgens een der boven omschreven methoden verschaft, staat haar nog een zeer doeltreffend wapen van geheel andere aard ten dienste, om de buitenlandse wisselkoersen tot dalen te dwingen, n.l. de disconto. De houder van een wissel, vervallende na zekere tijd, b.v. na 3 maanden, kan in de noodzakelijkheid verkeren reeds thans de beschikking over contanten te moeten hebben. Voldoet de wissel aan bepaalde eisen van soliditeit, dan kan hij de wissel verkopen, onder aftrek van een zekere rente vergoeding. Deze rentevergoeding draagt de naam van disconto.

Door het disconto te verhogen, geschiedt het volgende:

Het opnemen van geld wordt bemoeilijkt, want de kosten zijn hoger. Credietzoekenden zullen dus hun aanvragen beperken en hun lopende schulden zo spoedig mogelijk af betalen. Een bepaald gedeelte der circulerende bankbiljetten vloeien naar de Circulatiebang terug, het dekkingspercentage stijgt, hetgeen de positie der bank ten goede komt. Ondernemers, wier winst door de verhoging der rentestandaard juist overgaat in verlies, zullen trachten aan het benodigde geld te komen, niet door het opnemen van credieten, doch door hun overtollige goederenvoorraad op de markt te werpen. Gevolg: vergroot aanbod op de goederenmarkten, dus prijsdaling. Zet deze prijsdaling zich voort, dan worden de levensbenodigdheden goedkoper en dus ook de lonen vertonen een neiging tot gravitatie. Men kan door de vermindering dezer kostprijselementen weer met succes concurrerend op de wereldmarkten optreden, zodat de export opleeft. Het aanbod van wissels op het buitenland neemt toe, en de wisselkoers vertoont de gewenste daling.

Deze daling kan een sterker accent krijgen, indien het disconto percentage komt te liggen boven dat van het buitenland. In dit geval zal onmiddellijk het fijn- en snelwerkende apparaat der internationale rente arbitrage in actie komen. Buitenlandse kapitalen worden op de binnenlandse markten op korte termijn ter beschikking gesteld, waardoor de omvang van het aanbod van buitenlang valuta toeneemt. De wisselkoersen zullen zeer duidelijk dalen.

sub. b. Thans het alternatief De buitenlandse valuta noteren voortdurend laag en er heeft een abnormale aanwas plaats der goudvoorraden. Dit verschijnsel vinds zijn ontstaan in een voortdurende actieve betalingsbalans. Voortdurend overtreft het aanbod van buitenlandse wissels de vraag. Amerika b.v. kreeg, door de enorme oorlogsvorderingen op alle oorlogvoerende landen, een zeer actieve betalingsbalans. Teneinde het evenwicht in de internationale handelsbetrekkingen niet al te zeer te verstoren, kan het in zo'n geval aanbeveling verdienen de import te stimuleren en de export te matigen. Het middel hiertoe heeft men behalve uitvoerverboden, in de discontoverlagingen. Allereerst zal de rente arbitrage kapitalen overhevelen naar landen, waar een hoger percentage vergoed wordt. Dit lokt dus meerdere vraag uit naar buitenlandse valuta, hetgeen de koersen zal doen stijgen. Maar ook op de binnenlandse productie omstandigheden, oefent de Disconto verlaging haar invloed uit. Het opnemen van geld wordt, wegens het geringere renteverlies gemakkelijker gemaakt. Er ontstaat een tendenz tot uitbreiding van het productieapparaat. Het gevolg is een vermeerde vraag op de goederen- en arbeidsmarkten, dus verhoging van het binnenlandse prijsniveau. Het concurrentievermogen neemt af en daarmee de export, terwijl de import toeneemt. Op de wiselmarkt komt dit tot uiting door toenemende vraag naar buitenlandse valuta, dus een versterkte koersstijging.

Duidelijkheidshalve beschreven we de verschillende verschijnselen in uiterste kortheid, waardoor alles meer of minder het karakter van een wiskundige bewijsvoering kreeg. Natuurlijk verloopt de werkelijkheid niet zo simplistisch en men dient het bovenstaande dan ook slechts te beschouwen als een stelselmatig geheel, en te bedenken, dat het doorwerken van een bepaalde maatregel veelal een proces is van vrije langdurige adem, terwijl allerlei storende neven-invloeden vertroebelend werken.

Wel geloven wij, dat bovenstaande beschouwingen voldoende de prominente betekenis van het goud en de onbeperkte handhaving van de gouden standaard voor onze, door verregaande arbeidsverdeling en intensiever ruil gekenmerkte, economische organisatie belichten. Met het goud fixeert men de geldwaarde, de gouden standaard vormt de schakel tussen de verschillende nationale huishoudingen en is de basis tot de vorming der wereldhuishouding.

Door onbeperkte handhaving der gouden standaard is men in staat de wisselkoersen stabiel te houden. Handel en industrie kunnen daardoor betrouwbare calculaties maken, waardoor de uitwisseling van goederen vergemakkelijkt wordt, hetgeen de bedrijviheid en algemene conjunctuur ten goede komt.

Door de discontopolitiek beinfluenceert men het prijsniveau en daar de prijs is te beschouwen als regulator van vraag en aanbod, betekent dit, dat men hierin een middel heeft een harmonische aanpasing der productie t.o.v. de geconstateerde behoefte te bewerkstelligen.

Dit zijn in het kort onze conclusies.

Tegeu gas en moeras...

Het land van de mensenetende vissen.

De strijd, die daar in de Gran Chaco is bëeindigd, is de zeldzaamste oorlog in de geschiedenis der mensen. Het ging om het bezit van de Gran Chaco, een landstreek van circa 300.000 vierkante mijlen omvang! Daarvan is hoogstens een derde door ontdekkingsreizigers onderzocht; de rest is oerwoud, dat vervuld is van diepe mysteriën en grote gevaren!

Toen hier het strijdgas nog niet in dichte wolken over de aarde zweefde, toen de machinegeweren nog niet knetterden en de kleine kanonnen nog niet onophoudelijk nijdig blaften, sloegen eenzame scouts zich met hun kapmes, hun machete, een weg door het woud. Dagenlang konden zij voorttrekken, zonder water te vinden. Wat zij wèl vonden waren de Jhenni-insecten, die venijnig steken. De huid zwelt na zo'n steek op en ziet er uit als roodgloeiend ijzer! Men kan zich niet gemakkelijk tegen hen verweren — zelfs zijn er gevallen bekend van mensen, die door de steken zolang uit de slaap gehouden werden, tot zij er aan bezweken. Voorts zijn er vampiervleermuizen, die als bloedzuigers bekend zijn en die vooral verzot zijn op paardebloed.

Aan de steeds wolkenloze hemel, die als een verzengende deken boven iedere vierkante meter grond ligt uitgespreid, glijden aasgieren voorbij. De Pilcomayo-rivier, waarvan dikwijls sprake was in de oorlogsberichten, bestaat voor 200 mijl uit stinkende, vieze, volmaakt-onbevaarbare moerassen. Het is een broeihaard van de malaria. Dichte zwermen steekvliegen, die men nergens elders ter wereld ziet, leven hier in voor hen uiterst ideale levensomstandigheden en telen lustig voort!

En dan de mensenetende vissen in de reeds genoemde Pilcomayo-rivier, in dat deel, waar deze bevaarbaar is! — Tegen deze vissoort leggen alle roofdieren die hier nog zijn, het in gevaarlijkheid verre af! Ze begeleiden in hele zwermen, zonder enige angst, de schepen, die hier gebruikt worden! Het is een kleine, ongeveer 40 c.M. lange vis, die zilverachtig glanst! Een dode alligator wordt door deze dieren in korte tijd volkomen verslonden en er blijft niets anders over dan een aantal schoon-afgekloven beenderen. Hoe ongeloofwaardig het ook moge zijn... de vissen verscheuren een levende os, zodra deze binnen het bereik van hun tanden komt. Men kan dus wel nagaan, dat een man voor zo'n vis een kleinigheid is! Wie over boord valt, is na een half uur volkomen verdwenen... opgesoupeerd door de vissen! — Dàt is de „Groene Hel" in optima forma...

Dat zijn de feiten, die duidelijk demonstreren, dat deze oorlog met een Europese strijd in geen enkel opzicht te vergelijken was. Hier spelen geheel andere machtsverhoudingen een rol. In Bolivia beschikte men over 80.000 soldaten — Paraguay bezat slechts de helft van dit aantal! De troepen van Paraguay waren voor het grootste deel met geweren uitgerust, die zij veroverden op den vijand! — Hoe zag het er nu uit, toen drie jaar geleden deze strijd begon? Toen had men 3000 man onder aanvoering van Overste José Felix Estigarribia. En de meesten van die 3000 man waren onbewapend! Dèsondanks bevocht dit „leger" overwinning op overwinning! Hoe was dát mogelijk?

Van de Bolivianen zijn circa 90% Indianen. Zij worden aangevoerd door vreemde officieren, 'n paar Chilenen, enkele Tsjechen en twee Britten. De Bolivianen kwamen uit een bergland en hadden geen begrip van de hitte en de talloze gevaren van de Gran Chaco. Zij waren haast alle in oude uniformen van de Verenigde Staten gekleed, die veel te zwaar zijn!

In de eerste dagen reeds zijn honderden van hen, alleen tengevolge van het moordende klimaat gestorven. Toen de strijd tenslotte begon, bleek, dat de barrevoetse tegenstanders hen door de kennis van het land verre de baas waren. Zij wisten, hoe zij door het oerwoud moesten komen. Hun kleding bestond uit een bladgroen hemd, een lichte broek en een zachte hoed. Het is een gemengd ras van Spanjaarden en Indianen, wel enigszins wreed, doch vastbesloten en bezield met een ontembare geestdrift; bovendien zijn ze buitengewoon moedig.

De scholen en de zaken in Paraguay hadden op zeker ogenblik geen mannelijk personeel meer. Ruim tienmaal zoveel mannen, als bij het begin van de strijd, stonden enkele jaren later in het veld! Overste Estigarribia werd generaal en het front bezat een lengte van meer dan 186 mijl! Men had loopgraven, machinegeweren, gasmaskers, snelvuurkanonnen, verkenningsvliegtuigen en bommenwerpers. Zelfs vliegtuigen, die geheel van staal vervaardigd waren, vlogen boven het oerwoud.

De Bolivianen concentreerden zich toen op één linie. Zij trachtten de oliebronnen bij Villamontes te behouden en hadden slechts één hoop: dat de financiële middelen van Paraguay met bekwame spoed uitgeput zouden zijn.

In Asunçion, de hoofdstad van Paraguay, werd reeds een ontwerp-vredesverdrag opgesteld. Hopelijk zal het weer niet voor de zoveelste maal terzijde gelegd worden......

GEMENGD NIEUWS.

Vereniging Bureau voor Handelsinlichtingen.

In dank ontvingen we van genoemd bureau het 31e jaarverslag.

De inleiding herdenkt het feit dat de Voorzitter der Vereniging Jhr. G. C. Quarles van Ufford dit jaar zijn zeventigste verjaardag vierde en bevat woorden van dank voor de wijze waarop hij van de oprichting af het Bureau voor Handelsinlichtingen heeft terzijde gestaan.

Het hoofdstuk buitenland geeft de lezer een beeld van de activiteit, welke door het Bureau werd aangewend voor bemoeiingen in het buitenland.

Met aandrang wordt gewezen op de noodzakelijkheid om de Nederlands Oost-Indische en Nederlands West-Indische markten niet te verwaarlozen en om de afzetgebieden in Zuid-Amerika meer aandacht te schenken.

Gedurende het verslagjaar 1934 werden meer dan 40.000 brieven, welke een grote rijkdom aan vragen bevatten, aangaande de handel met Nederland, door het Bureau behandeld. Alle brieven worden beantwoord in de taal, waarin zij zijn gesteld.

Het hoofdstuk financiën gewaagt met erkentelijkheid van de financiële steun door enige instellingen aan het Bureau verleend, om het ten dele schadeloos te stellen voor de verliezen, die het gevolg waren van de moeilijke omstandigheden, waarin de Nederlandse handel verkeert.

De wens wordt uitgesproken, dat dit voorbeeld navolging moge vinden, opdat het Bureau voor Handelsinlichtingen, dat reeds 32 jaar op de uitkijk staat en „waeckt" voor de Nederlandse belangen van handel, nijverheid, scheepvaart, landbouw en visserij zijn belangrijk werk zal kunnen voortzetten en de nodige uitbreiding aan zijn organisatie zal kunnen geven.

Satyre en humor.

Onsterfelijk-belachelijk.

Er bestaat in het Derde Rijk een schrijver met de naam Erich Czech-Jochberg. Deze man heeft een boek geschreven met de titel: „Adolf Hitler und sein Stab". Tegen het bestaan van en het schrijven van een boek door dezen tijdgenoot ware niets in te brengen, wanneer het bewijs niet geleverd ware, dat deze auteur in hevige wijze lijdende is aan delirium mentis van Panegyrisch lik-karakter, 'n ziekte, die in het Derde Rijk tegenover „Hitler und sein Stab" bedenkelijk epidemisch begint te worden.

Luistert u even naar den auteur Erich Czech-Jochberg en alles zal u duidelijk worden:

— Adolf Hitler — met wien zou hij te vergelijken zijn? Misschien nog even met den blonden man uit Nazareth. En Hitler's ministers? Daar straalt Darré „in Nordischer Schönheit". Daar rijst Frick op als een denneboom, reusachtig-groot, groeiend naar een wereld, klaar en vol wonderen..." En zo gaat het dan door. Dit onsterfelijk-belachelijke moois stond in het lijfblad van den „Onvergelijkbare, Onvergelijkelijke zelven, de „Völkische Beobachter". Met zware letters werd aangekondigd, dat nog vier artikelen van en over den auteur Erich Czech-Jochberg, den auteur „mit dem göttlichen Auge", in het blad zouden verschijnen. Maar Excellentie Goebbels, die de „Vöilkische Beobachter" niet kan luchten of zien, omdat dit blad zijn eigen „Angriff" (een millioenenobject voor Goebbels) heeft verdrongen, vond het goed den panegyricus Erich Czech-Jochberg de hals om te draaien door het hem (Exc. Goebbels) onderdanige „Deutsche Nachtenbüro" te laten verkondigen, dat deze man geen echte nationaal-socialist van de helderste observatie was. Onwelwillende mensen mompelen, dat de kleine Excellentie jaloers was op Erich, die op een den zou lijken. Daar wilde hij zelf op lijken, vooral daar er thans gevaar is, dat het Duitse volk op Kerstmis a.s. zal gaan zingen:

Frick Tannebaum, Frick Tannebaum,
Wie schön ist deine Grôsse..."

De waakhond.

Een echtpaar had zich de weelde veroorloofd voor de zomer een buitenhuis te huren. Voor de veiligheid hadden ze een waakhond aangeschaft. Op een mooie avond komen zij thuis, ze hadden een wandeling gemaakt, van de schone natuur genoten.

Maar beiden stonden wanhopig voor de ingang van hun nieuwe woning.

„Wat is er aan de hand", vroeg de buurman, „heb je de sleutel verloren?"

„Neen", zei de man, „maar de hond wil ons niet binnenlaten."

Spreken zonder woorden.

„Wat heeft vader gezegd, toen hij hoorde, dat je de auto kapot gereden hebt?"

„Zal ik de vloeken weglaten, moeder, die hij gezegd heeft?"

„Natuurlijk, jongen."

„Nou, dan heeft hij verder niets gezegd."

Goed gepareerd.

Een candidaat in de medicijnen werd bij het examen door een nogal lastige professor gevraagd: „Welke zijn de meest doeltreffende zweetmiddelen?"

De candidaat noemde de een na de andere op. „En als al deze middelen niet helpen," vroeg de professor verder, „wat zou u dan doen?"

„Ik zou den patiënt bij U in examen sturen," antwoordde de candidaat.

Nog erger.

't Moet voor een vrouw toch wel verschrikkelijk zijn als zij merkt, dat ze oud wordt."

„Dat is nog niet zo erg, erger is 't eerst als ze 't niet merkt."

De voorwaarde.

„Denk je, dat je vader 't goed vindt, dat we de piano meenemen, als we trouwen?"

„Goed vinden? Hij heeft 't als nadrukkelijke voorwaarde gesteld."

Boeken.

Een Duitse roman is een boek, waarin twee mensen elkander al in het eerste hoofdstuk dringend nodig hebben, maar elkaar niet krijgen voor de laatste letter van het laatste hoofdstuk.

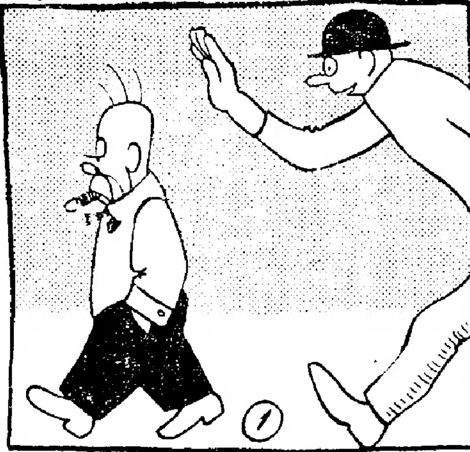
Een Franse roman is een boek, waarin twee mensen elkander al in het eerste hoofdstuk krijgen en vanaf dat moment tot aan het laatste hoofdstuk elkander helemaal niet meer nodig hebben en elkaar in de weg lopen.

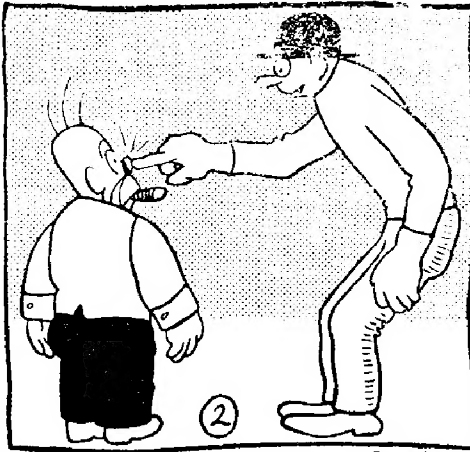
Een Russische roman is een boek, waarin twee mensen elkaar noch nodig hebben, noch krijgen, over welke aangelegenheid 450 diep zwaarmoedige bladzijden worden volgeschreven.

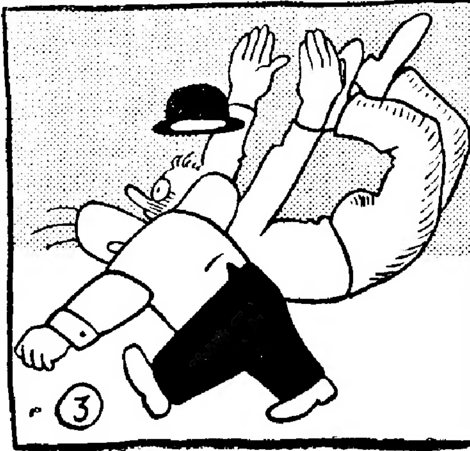
Modern Comfort.

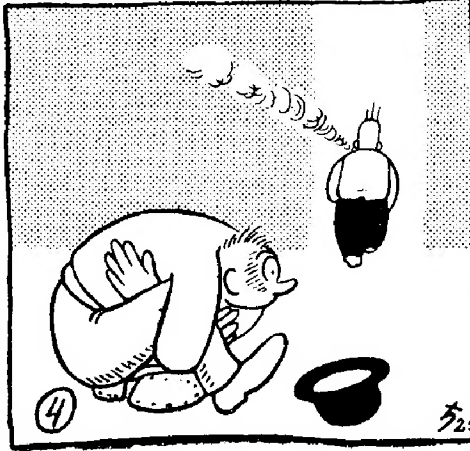
Koper (tot huizenmakelaar): „Maar u hebt mij niets gezegd van de hypotheek op het huis."

Makelaar: „Ik heb u toch gezegd, dat het huis van alle moderne gemakken voorzien is."

Adamson verstaat geen scherts.